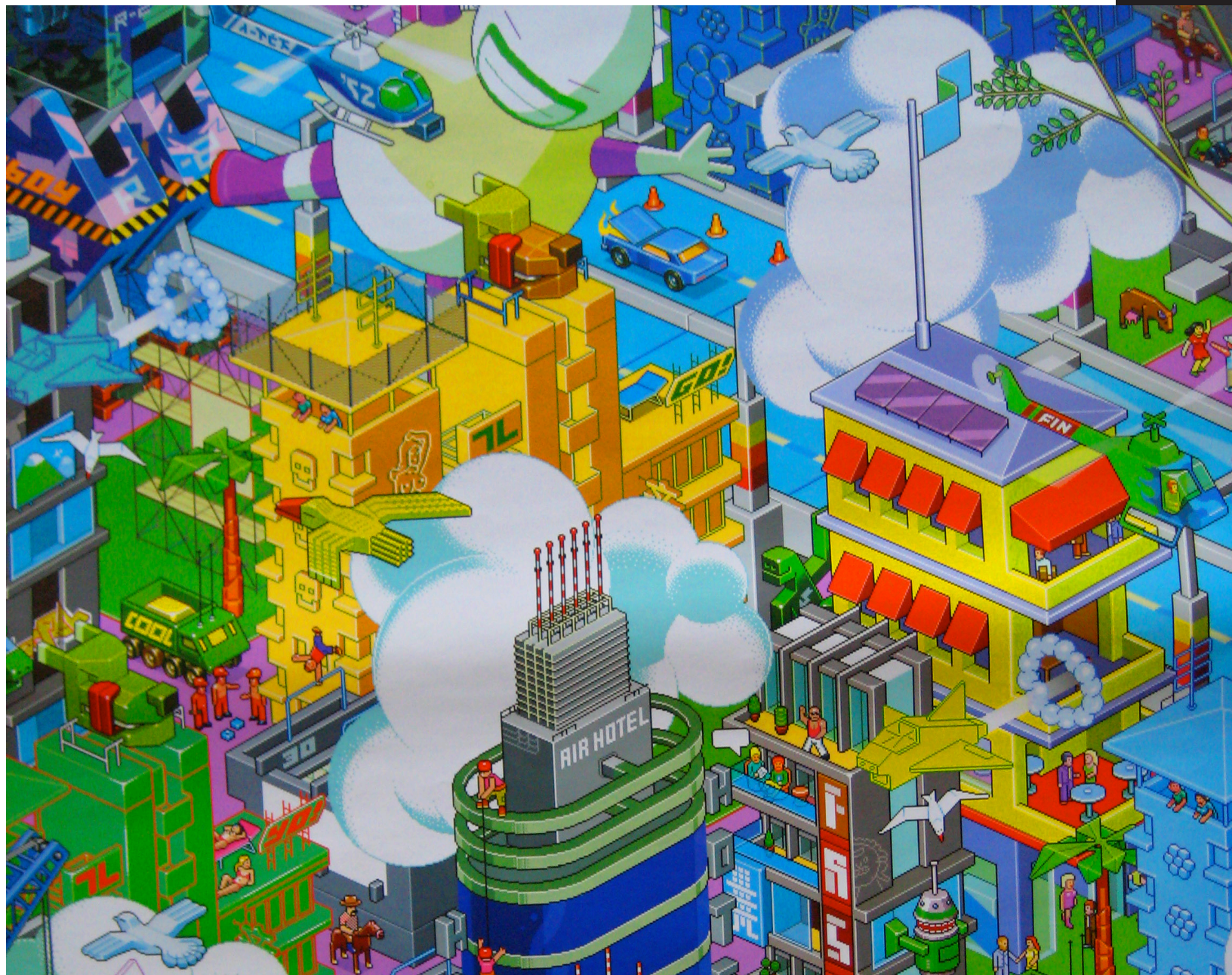

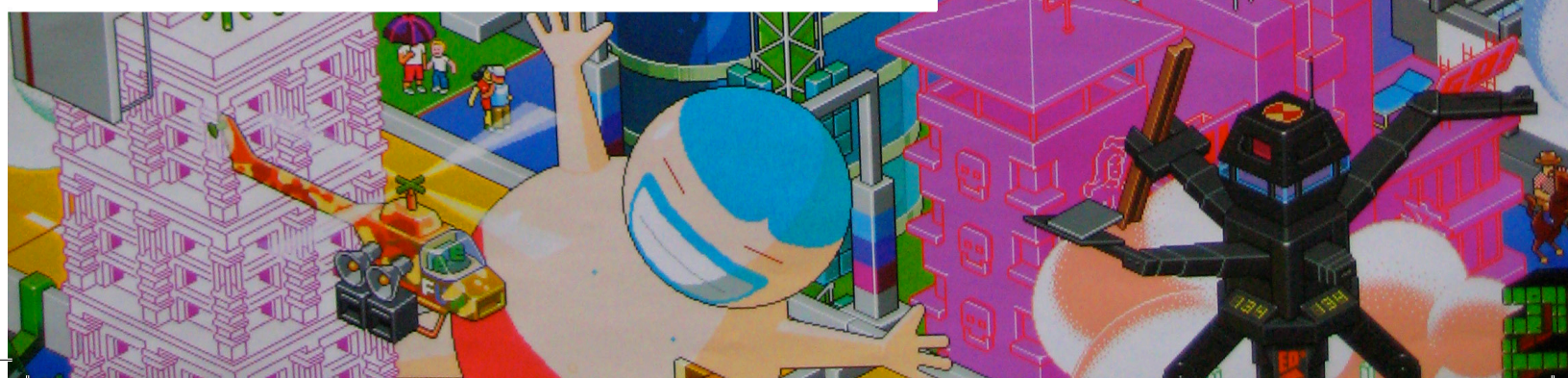
DELFINEN # 149

FÅ MERE UD AF DIT UNIVERSITET OG DIN BY

Maj/JUN.09

utopia

SKAF 1 NYT
MEDLEM OG
SCOR
2 BIO BILLETTER

1 nyt medlem = 2 bio billetter. Gå ind på ida.dk/studerende og download indmeldesskema til print og indsendelse.

VIDEN DER STYRKER

#149

MAJ/JUNI

DELFINEN udgives af Studenterrådet ved Aarhus Universitet. Nordre Ringgade 3, 8000 Århus C, tlf. 89425469, fax: 89425474

Oplag: 5000 stk.

Annoncer Tom Poulsen, tlf. 28992317 -
annoncer@sr.au.dk

Billede på forsiden: Trine Qvistgaard

12 FORSTADSDRØMME

TEMA - UTOPIA

8 UTOPIA OG DEN LÆRDE REPUBLIK UTOPIENS HISTORIE OG UNIVERSITETET SOM UTOPI

12 FORSTADSDRØMME IDEALET BAG DEN OPRINDELIGE GELLERUPPLAN

16 DEN SKYFRI DAGS UTOPI OM DAGLIGLIVETS SMÅ UTOPIske FORESTILLINGER

20 UNGDOMSBOLIGER HAR DYSTOPIske UDSIGTER VENTELISTERNE STIGER OG KOMMUNE SER BLOT TIL

26 FOTOREPORTAGE

REDAKTIONEN

CHEFREDAKTØR Jeppe Knudsen **REDAKTIONSCHEF** Peter J. Meedom **KULTURREDAKTØR** Marc Grønlund **ASSISTERENDE REDAKTØR** Niklas Steffensen Hessel **LAYOUTER** Mette Hønholt Jensen **KLUMMESKRIBENT** Christian Salling **SKRIBENTER** Vibe Høher Kiil, Sara Buch, Kristian Holmelund Jakobsen, Isabelle Steineck, Niels Glæsner, Stefan M. Rasmussen, Jesper Hallstrøm Eriksen, Esben Rahr Gotfredsen, Marie Bønløkke Spejlborg, Daniel Flendt Dreesen **TEGNER** Thomas Dean Kris Gaardbo **KORREKTURLÆSER** Penille Juel Jensen **FOTOGRAF** Trine Qvistgaard, Sophie Seebach.

DELFINEN redigeres af en selvstændig bladgruppe med tilknytning til Studenterrådet ved Aarhus Universitet. Meninger, der tilkendes i bladet under andet navn end Studenterrådets, kan ikke tages som udtryk for Studenterrådets opfattelse.

SKRIV TIL DELFINEN PÅ: delfinen@sr.au.dk

Næste deadline er 29. juni 2009

HVERT NUMMER

4 LEDER + KLUMMEN UTOPIA OG DR. SALLING

5 HUMOR MABOKO ABSURDO

6 SPOT KIOSKEN PÅ HJØRNET

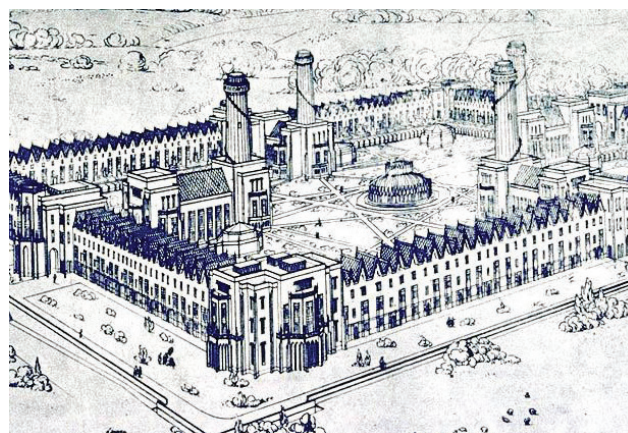
36 HISTORISK RYTTERFÆGTNINGEN

38 RETRO BARNDOMMENS MÆRKELEGE REDSKABER

40 KULTUR ANDMEDELSE AF MUSIK, TEATER, BØGER, KUNST OG FILM

49 SPORTEN BEGIVENHEDER I UNIVERSITETSSPORTEN

50 NYT FRA STUDENTERRÅDET

UTOPIA OG DEN LÆRDE REPUBLIK

8

MAJ/JUNI

24 KAPSEJLADSEN 2009 REGLERNE OG HISTORIEN BAG

30 EVALUERING AF UNIVERSITETSLOVEN MOD REVISION ELLER CEMENTERING

34 HVOR ER ELEFANTERNE FRONTLØBERNES NYE INITIATIV: FLIRKUS

44 TEGN I TIDEN VI BEFINDER OS I EN NY GULDALDER FOR TEGNESERIER

46 INTERVIEW NILS MALMROS OM ÅRHUS, LANGTIDSSTUDIER OG FILM

LEDER | UTOPIA

Redaktionschef
Peter Meedom

"Et kort over verden som ikke omfatter utopia, er ikke en gang værd at kaste et blik på, for det udelukker det land, Menneskeheden altid sigter imod." Sådan sagde Oscar Wilde. I dette nummer hylder vi forestillingernes kraft – Utopia. Utopia er de drømme, vi har i fællesskab og drømmene, vi har om fællesskab. Det handler om samspillet mellem idéer og virkelighed, for der knytter sig altid vanskeligheder til virkeliggørelsen. Utopia er både et ikke-eksisterende sted, men også forestillingen om det gode samfund. Selvom utopierne sjældent har været direkte anvendelige, ejer de en fascinationskraft, som kan være en potent inspirationskilde.

I dette forår/sommer-nummer ser vi på utopier og dystopier i Århus og i verden. Vi ser på et af Århus' vartegn, Gellerupplanen, som på idéplan var et hypermoderne boligbyggeri

tænkt som en by med dertilhørende faciliteter. Som bekendt blev det aldrig indfriet.

De fremtidige studerendes boligsituation tegner til at blive lettere dystopisk, når kommunen ikke forholder sig til realiteterne. Vi ser nærmere på Århus Kommunes politik i

“ Utopia er de drømme vi har i fællesskab og drømmene vi har om fællesskab. Det handler om samspillet mellem idéer og virkelighed, for der knytter sig altid vanskeligheder til virkeliggørelsen.

forhold til ungdomsboligsituationen.

Mange studerende rejser eller har rejst med længslen efter strandens, bjergets eller vildmarkens utopi. Lykkes det dem at undslippe det borgerlige samfunds

trivialiteter?

De utopiske forestillinger har en lang og broget historie i den vestlige tænkning. Vi giver et overblik, som undersøger utopiens væsen og dens mange udformninger.

Universitetet er om noget et "sted" med et prægnant idémæssigt fundament, som Aarhus Universitets første store redegørelse om evalueringen af Universitetsloven af 2003 giver et klart indtryk af. Universitetsloven medførte selvfølgelig konkrete ændringer, men det er interessant at læse i hvor høj grad de videnskabelige idealers tilstedeværelse er helt afgørende for VIP'erne og de studerende. Luftige størrelser som universitetets ånd og sjæl nævnes i rapporten, som værende i farezonen.

Man kan ikke leve af bureaukratisk evalueringsbrød alene - ånd skal der til. Når eksamensperioden snart er overstået, opfordrer vi alle til at oplade forestillingsevnen, så visionerne kan få med- og modspil i det nye semester, særligt holdt op over for realiteterne. ■

KLUMME | HOW I LEARNED TO STOP WORRYING...

ORD | CHRISTIAN SALLING

Når bogen springer ud, og folk ligger halvdrukne i Universitetsparken til den årlige kapsejls, ved vi at tiden er nær. Thi den eskapistiske løssluppenhed er for langt de fleste blot en sidste dionysisk

krampetrækning inden en lang måned i eksamenshelvedets åndsfordunklende morads. Her har Facebook placeret sig på en solid førsteplads over danskernes tidsrøvere, og netop i eksamenstidens stress synes netværkets tiltrækningskraft at mangedobles udi det sygelige - populært kaldet overspringshandling. Timer og hele dage kan forsvinde, imens man desperat venter på, at venner opfinder nye fantasifulde statusopdateringer, der både underholder og tilfredsstiller ens indre voyeur.

Dette er naturligvis ikke nogen særligt konstruktiv måde at overspringshandle på. Med lidt fantasi og omtanke kan overspringshandlingernes spildtid omsættes til produktiv kvalitetstid inden for mindre akademiske discipliner: 7-kabale kan f.eks. erstattes med online poker, hvorved man kan tjene lidt håndører til sommerferien (forudsat at man ikke har brændt hele SU'en af på kaffe, smøger og chokolade, samt naturligvis at man ikke er fuldstændigt retarderet til kortspil). Endvidere kan fysisk aktivitet benyttes som en sidste udvej, når alt andet fejler. Eksamenstiden er for mig en frugtbar periode, hvor jeg via overspringshandling får gjort

alt det, jeg ikke får taget mig sammen til resten af året. Således ser jeg i den kommende måned frem til at afkalke mit badeværelse, rens ovnen, afrime fryseren samt rette den svævehylde, der er ved at falde ned. Faktisk kan det varmt anbefales at indlede sin eksamen med en inspirationstur til Silvan.

Sidst men ikke mindst er planlægning af sommerens aktiviteter altid en god ide. Skal man, som undertegnede, på en af landets musikfestivaler, er der i maj/juni måned god tid til at forberede forskellige festlige indslag til lejren. For mig personligt er der tale om konceptudvikling af karsebaseret haute couture; et projekt som det nok er for omfattende at udfolde i denne sammenhæng, men som jeg naturligvis forventer i den grad kommer til at rykke i det, vi i populært refererer til som "Krillerbassen" på årets Roskildefestival. ■

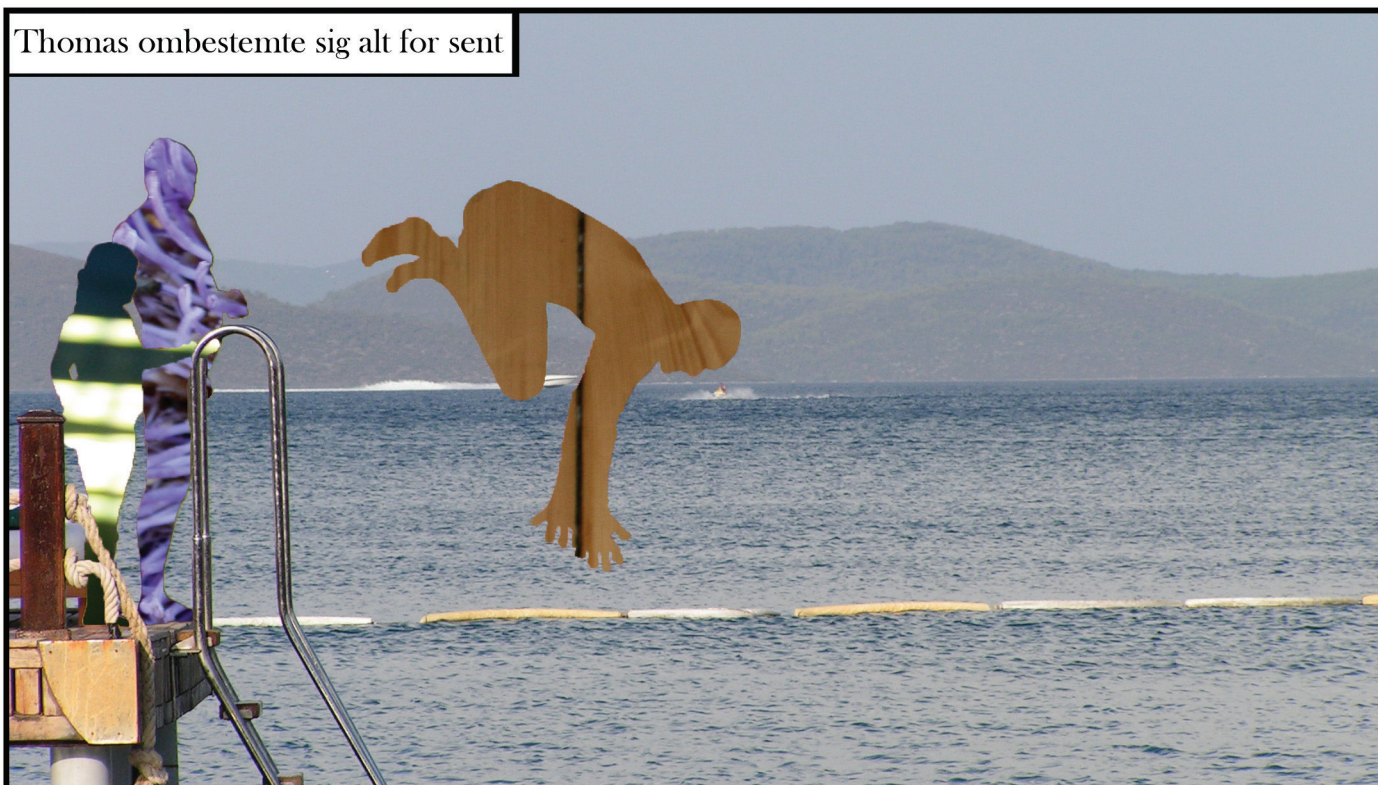
“ Faktisk kan det varmt anbefales at indlede sin eksamen med en inspirationstur til Silvan.

MABOKO ABSURDO

af Thomas Dean Kris Gaardbo

Thomas ombestemte sig alt for sent

VIND 2 ROSKILDE BILLETTER!

Alt du skal gøre, er at sende os en begrundelse for hvad du ser mest frem til på årets festival.

Send en levende, velskrevet, sjov, anderles og gøglet begrundelse for hvad du tror bliver det allerfedeste i år.

Smid jeres indlæg på vores mail delfinen@sr.au.dk inden d. 20.maj, og vær med i konkurrencen om de 2 billetter til årets musikfest.

SPOT

Kiosken på hjørnet

Kiosken på hjørnet af Langelandsgade og Ringgaden ser måske ikke ud af meget, men den gemmer på uventede kvaliteter for dem, der tilbringer deres tid på universitets læsesale.

ORD | SARA BUCH
FOTO | SARA BUCH

Placering og åbningstider

Når man går forbi kiosken på hjørnet, ser man næsten altid det blå og lyserøde lyskæde-skilt på døren, hvor der står "Open". I modsætning til de fleste kantiner, som lukker omkring klokken tre, har kiosken åbent til klokken 21.50 alle dage, hvilket er en klar fordel, når man sidder på læsesalen om aftenen, eller bare skal have et bolsje inden den sidste undervisningstime.

Placeringen er upåklagelig; kiosken ligger så tæt på de gule bygninger, som det er muligt, selvfølgelig med fordel for de studerende, der holder til i det nordvestlige hjørne af campus. Der er ikke nogen gangtunnel fra universitetet over til kiosken, så man bliver nødt til at gå udenfor, men lidt frisk luft er faktisk gavnligt for læsningen. Man kan lige præcis nå en enkelt teoretisk overvejelse til opgaven på vej derover, og en på vej tilbage. Hvis man vil nå mere, må man op til Jerrys Pizza, men så begynder det at ligne en overspringshandling.

For de gode åbningstider og den perfekte placering får kiosken topkarakter.

Udvalg og indretning

De fleste har nok været inde og vende i kiosken efter en sandwich eller nogle cigaretter, men hvis man tager et skridt ned i den store afdeling, finder man ud af, hvor velassorteret sortimentet egentlig er. Et ret stort udvalg af madvarer indbefatter både de sædvanlige: mejeriprodukter, makrelsalat, frostæbleskiver, chokolade og cup-noodles, og de mere eksotiske: som fx kyllingesalami på dåse, og giver mulighed for at lave uforudsete og interessante måltider, hvis bare man har husket en dåseåbner.

Hvis vejret er godt, og man vil udvide pausen, er der en hel hyldereol fyldt med grill-ting og engangsservice til en fredagspicnic i parken, og dertil selvfølgelig det sædvanlige udvalg af øl og vin.

Når sidemanden har ødelagt yndlingskuglepenen, og Stakbogladen har lukket, er der heller ingen grund til at fortvivle; kiosken har en anden hyldereol med skriveredskaber og papir til studenter i bekneb. Som en særlig bonus er der også et udvalg af tandbørster i tilfælde af, at man ønsker at overnatte på læsesalen.; og selvom man er mange, der ønsker at overnatte, og alle gerne vil læse Weekendavisen om morgenen, så kan det

også lade sig gøre, da tre af de fem avishylder er optaget af denne avis.

Endelig er der, til dem, der går over i kiosken, fordi de ikke kan holde ud at se mere på deres bøger, en hel væg med dvd-film til leje, som man meget passende først får øje på, hvis man er rastløs nok til at gå helt ned bagved.

Kiosken får en topkarakter mere for det varierede og meget studenter-egnede udvalg.

Kvalitet og pris

Generelt er priserne meget rimelige, i forhold til almindeligt kioskniveau. De fleste varer er standardmærker, men vi afprøver noget af det hjemmelavede.

Jeg får en frokost fra kiosken i form af en samosa, en dåsecola og et æble til henholdsvis 17, 11 og sølle tre kroner. Æstetisk er kombinationen af en trekant, en cylinder og en kugle meget tilfredsstillende og også meget nemt håndterligt. Samosaen er temmelig fedtet, men måske netop derfor smager den så godt. Hvis man er meget sulten er der et studentermåltid tilbud på en

stor hjemmelavet sandwich og en cola til 38kr, og hvis man har lyst til noget endnu mere fedtet, er der også en del forskellige grill-menuer at vælge imellem.

Dessertmæssigt har vi konstateret, at udvalget af chokolade og kiks er kolossalt, men hvis man vil have en kage, er der i dag kun tre forskellige slags kager og desuden i alt kun tre kager. Dette er en klar fordel, hvis man er en af dem, der bruger for lang tid på at grunde over kageudvalget på Statsbiblioteket. Muligvis er en af kagerne en birkes, men den ser fin nok ud alligevel.

Alternativt er der også bland-selv slik, som jo er helt obligatorisk sådan et sted, og som indeholder nogle meget sjældne arter af bolsjer. Det koster 10 kr/100 g., hvilket ikke er dyrt i en kiosk.

I fastfood-afdelingen vil nogen måske savne en lidt sundere mulighed, men maden smager godt, er praktisk formet og ikke for dyr. ■

Faktaboks

Kiosken hedder egentlig Superkiosken, og åbningstiderne er:

Man-fre: 8-21.50

Lør: 9-21.50

Søn: 9.15-21.50

"Søde sopraner søger tenorer med takt og tone"

AKÅ søger SANGERE

Akademisk kor Århus er et ambitiøst, **klassisk** kor, hvor det sociale prioriteres højt

- og vi søger sangere, især alter og tenorer.

Læs mere på
www.akademisk-kor-aarhus.dk
eller kontakt formand
Dorthe Hesselholt
på tlf. 28599025

www.akademisk-kor-aarhus.dk

UTOPIA OG DEN LÆRDE REPUBLIK

HVOR MANGE UTOPIER ER KOMMET OG GÅET I DEN NÆRMESTE FORTID? HVER EPOKE, HVIS IKKE HVER GENERATION, GENOPFINDER DENNE UMULIGE STØRRELSE. MEN MED HVILKET FORMÅL? VI SER FØRST PÅ UTOPIENS BROGEDE HISTORIE OG NOGLE TRÆK VED DENS MANGE UDFORMNINGER. DERNÆST SER VI PÅ FORESTILLINGEN OM UNIVERSITETET – UNIVERSITETET SOM UTOPI – I ANLEDNING AF UDGIVELSEN AF AU'S EVALUERING PÅ UNIVERSITETSOMRÅDET 2009 PUBLICERET D. 22. APRIL.

ORD | PETER J. MEEDOM

Bjerge af ost og bække af muskatelvin

Utopia. Ikke-sted. Ordet utopi er afledt af to græske ord: eu-topos og ou-topos, hhv. godt sted og ikke-sted. Utopiske skrivelser reflekterer denne tvetydighed i en vekslen mellem visioner om gode, opnåelige og eftertragtede steder, men uopnåelig fuldkommenheder. De forestillede samfund præsenteres alle som værende bedre end noget samtidigt eksisterende i kraft af en fremherskende rationalitet, harmoni, nytte og orden. Desuden er menneskene, som bebod utopierne ganske enkelt bedre mennesker - det være sig i moralen, lykken og i mangel på konflikt. Utopier er således en tro på, at de rette institutioner og samfundsforhold kan forbedre mennesket.

De fleste utopier er produkter af vestlig civilisation. Navngivet af Thomas More i 1516 i værket *De Optimo Reipublicae Statu deque Nova Insula utopia Libellus Vere Aureus* (Den gyldne bog om statens mest fuldendte ordning og om den nye ø Utopia). Betegnelsen var for et imaginært land med en ideal regering. Siden dengang er betegnelsen blevet brugt som fællesnævner for en mangfoldighed af forskellige projekter, fra det sublime til det latterlige. Der er fortidens utopier (Paradis, Guldalderen, Arkadien), nutidens utopier

(revolutioner, oplysninger og fx orientalisme) og fremtidens utopier (dommedag, årtusindskift, socialisme). Der er ofte underholdende at læse de konkrete forestillinger om disse (ikke)-steder. Hos kirkefaderen Irenæus (ca. 100 e.Kr.) forestilles paradiset som et vellystighedens land, hvor bjergene er af ost, vinstokkene bærer titusinde ranker, og bækkene pibler af den bedste muskatelvin.

Kollektivitet og geometri

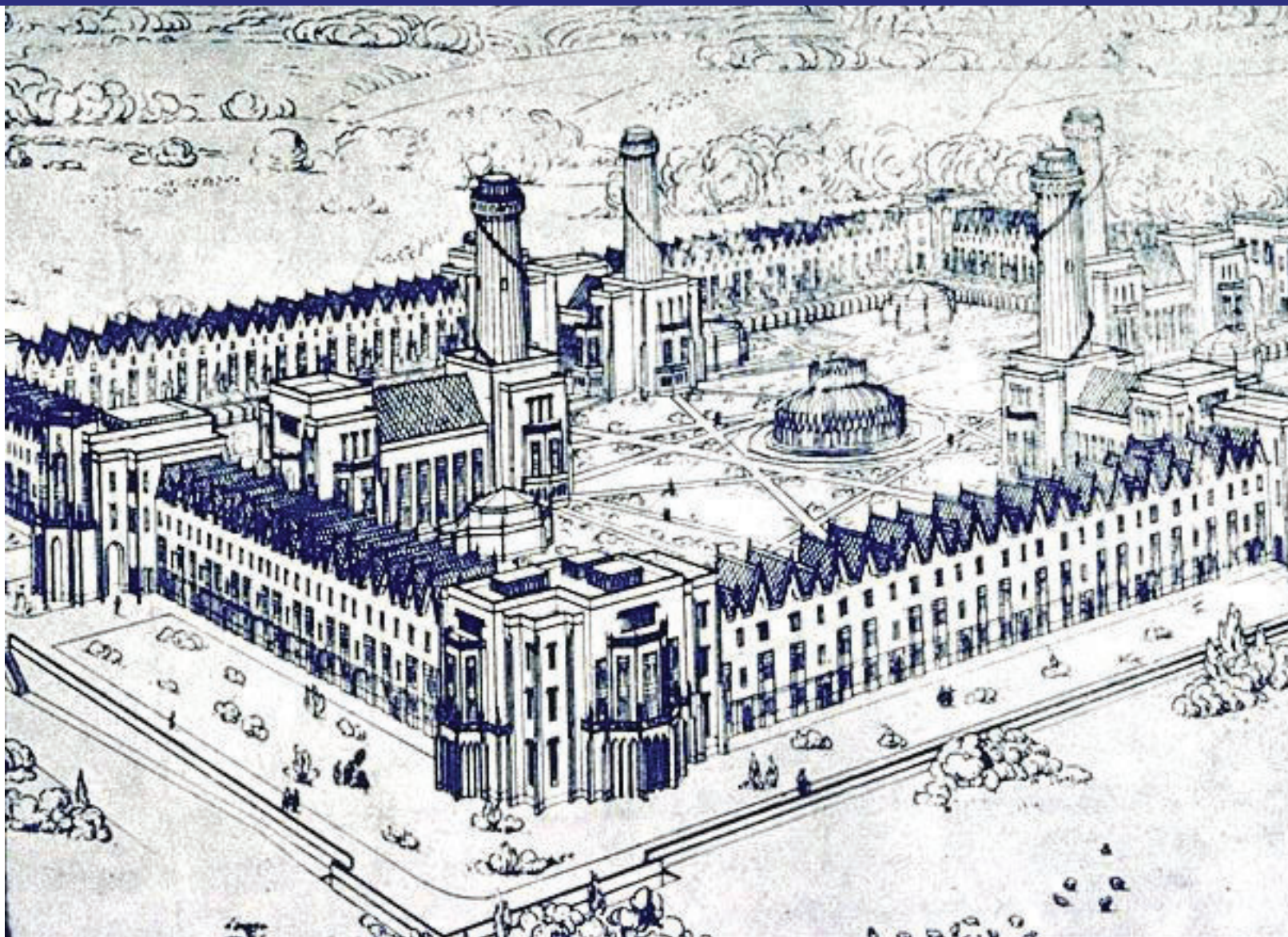
Utopiforestillinger kan typisk opdeles i klassiske modsætningsforhold inden for vestlig tænkning: Naturlig (Hesiod, *Værker og dage*) / teknologisk (Karel Capek, *R.U.R.*); jordlig (Thomas More, *Utopia*) / himmelsk (Augustin, *Om Guds stad*); religiøs (*Bibelen*) / sekulær (Marx & Engels, *Det kommunistiske manifest*); videnskabelig (Francis Bacon, *Det ny Atlantis*) / fantastisk (Jonathan Swift, *Gullivers rejser*). Om de er kritiske eller bekræftende, er de utopiske forestillinger uden sociale eller psykologiske modsætningsforhold. De optimale omstændigheder er en før-urban fortid, hvor hverken mennesker eller klasser strides om magt eller ejendom. Lediggang, luksus, krig og konflikt har ingen plads i den rustikke

setting, hvor menneskene lever enkelt og moralsk i lykkelig harmoni med naturen, som heldigvis leverer ressourcer til overmål. Mange kulturer har et billede af fortidens guldalder, som aldrig kan genindføres, så længe livet er urbant og fyldt med komplikationer.

Et gennemgående træk er det kollektive ved utopien – individualitet er et fy-ord. Utopien er baseret på en totaliserende, hvis ikke totalitaristisk tendens, der vil udelukke det tilfældige, det afvigende og det på nogen måde uordentlige. Desuden er kravene til geometrisk orden bemærkelsesværdigt fremtrædende og essentielle. De fleste billeder af utopier viser runde eller sfæriske rum og genstande, om de så er haver, byer, øer, jorden eller månen. Matematisk elegance, æstetisk perfektion og panoptiske muligheder synes at være lige så afgørende for en utopis indhold og fascination, som dens hensigt med samfundet og mennesket.

Menneskets perfektibilitet og fremskridtstanken

Det 18. og 19. århundredes utopisme baserede sig på dels fremskridtets uundgæelighed, dels doktrinen om menneskets forbedring. Utopia

'New Moral World' udtænkt af Robert Owen.

kunne bygges hurtigt, hvis man benyttede sig af uddannelsens dannende potentiale. Utopierne i det 19. århundrede giver udtryk for en langt større optimisme i forbindelse med forbedringen af mennesket. Utopister i det 17. og 18. århundrede drømte om at gøre menneskene gode og lykkelige, mens deres arvtagere i det 19. og 20. stræbte videre: Overkommelsen af sygdom og død, for ikke at tale om fattigdom, kriminalitet og uvidenhed kom alle på programmet. Videnskab og teknologi kunne føre til overflod, og menneskene ville være i stand til at udvikle sig mentalt og spirituelt, idet maskinerne overtog arbejdsbyrden. En voksende interesse for kontrol over økonomiske og forhold tenderede imod et sammenfald af socialisme og utopisme i det 19. århundrede hos fx Robert

Owen og Henri de Saint-Simon. Dette sammenfald gjorde, at utopiske idéer for første gang blev politisk slagkraftige.

Dystopi og litterær kvalitet

Idéen om fremskridtet og menneskets fuldkommenhed via teknologi og videnskab, bliver udstillet i dystopien – utopiens negativ. Forfatteren Aldous Huxley skrev fremtidsromanen *Brave New World* (1932), som måske er det mest kendte eksempel på en dystopi i litteraturen. Her er teknologien perfektioneret og menneskenes materielle behov tilfredsstillet, dog på bekostning af individualitet og kreativitet.

Utopiske fremstillinger har spillet mange roller i den vestlige tænkning. Nogle tilhører science

fiction, andre satire og mange til blandingsgenren – den filosofiske fortælling. Desuden har de optrådt i nær sagt alle litterære former: breve, visioner, dialoger, traktater, rejseskildringer, romaner – og det både på vers og prosa. De har tjent som didaktiske midler for seriøse religiøse, politiske og filosofiske synspunkter. En stor del af utopierne har tilskyndet mennesker til handling, hvorimod andre har søgt kontemplationen – drømme at tænke på. Få utopier er deciderede litterære mesterværker. Nok fordi perfektion og harmoni ikke ejer det store dramatiske potentiale. De mennesker, som beskrives, er berøvet individualitet for at kunne være typer – billeder på det ny menneske. Fascinationskraften består ofte i utopiens forudsigelser og dens fantasifuldhed.

Universitetet som utopi

Utopien er forestillingen om det perfekte samfund. Kunne man forestille sig en forestilling om det perfekte universitet? Her taler vi om utopi i forstanden det gode – og dermed opnåelige – sted. Hvis vi husker på Wildes citat, kan vi på ny stille os spørgsmålet, om hvad universitetet skal stræbe imod? Universitetsloven af 2003 er i gang med at blive omfattende evalueret. Første større redegørelse fra Aarhus Universitet blev publiceret d. 22. april. Den er i denne sammenhæng interessant, da det videnskabelige personale og de studerende demonstrerer, hvor vigtigt det idémæssige – og dermed forestillingen om universitetet – er i den daglige færden på universitetet er. Man vil gerne have et åndrigt miljø, hvor forskning i princippet produceres til hele menneskeheden, og man ryster på hovedet af en "universitetsfremmed lønmodtagermentalitet". Universitetet kaldes også en "privatlignende koncernvirksomhed med fasteårige produktivitetsmål samt bureaukratiserende

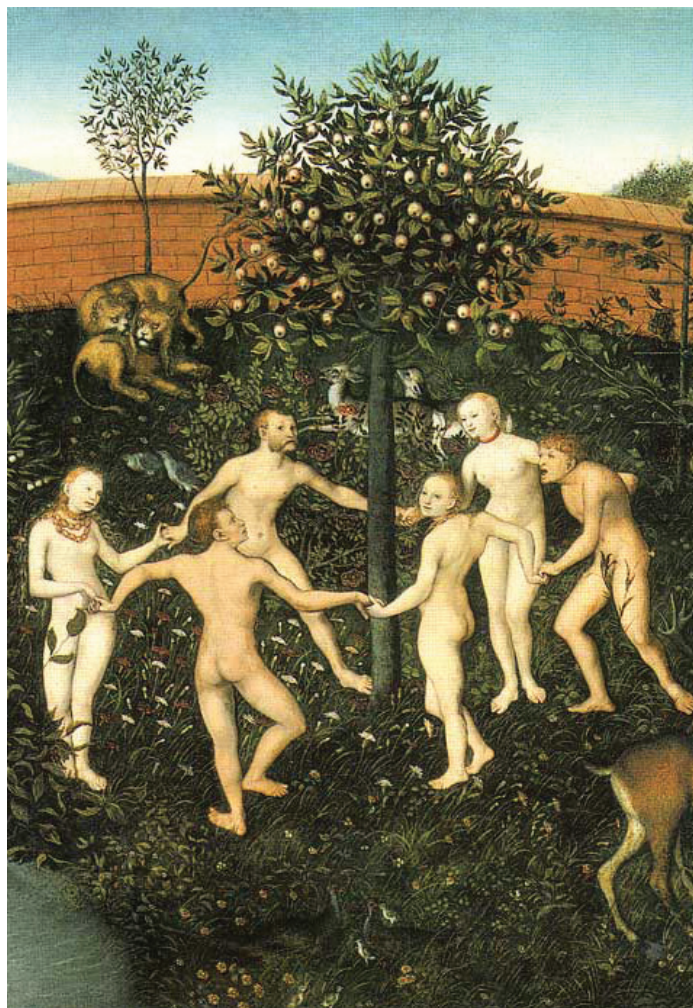
"kvalitetssikring" – "en new speak"-eufemisme for stigende kontrol og detaljstyring af medarbejderne." Bemærk her brugen "new speak", som er taget fra en af litteraturens mest kendte dystopier, nemlig 1984 af George Orwell. Som utopisk modpol til bureaukratiet, kaldes den moderne universitetsinstitution en "lærd republik", hvilket er det nærmeste, man kan komme på at omtale universitetet som utopi – i den gode forstand, selvfølgelig. AU's værdigrundlag er bl.a. baseret på de europæiske universiteters Magna Charta, hvori der står: "Ved at vende sig mod intolerance af enhver art og ved at virke for menneskers samtale og samvær er et universitet altså det optimale mødested for (...) studerende, som ikke må mangle retten til, iveren efter og muligheden for at berige deres ånd". Et andet sted fremhæves det desuden, "at den frie akademiske debat og forskningsfriheden tilsammen repræsenterer selve universitetets sjæl, og derfor nødvendigvis må beskyttes." En af de vigtigste stridspunkter er andelen af strategiske og frie forskningsmidler, og denne fordelings indvirkning

på universitets virkelighed i relation til dets sjæl eller idégrundlag. Spørgsmålet er så, i hvilken grad universitetets højtravende (utopiske) idégrundlag bliver realitet, eller om realiteten bliver dystopi. ■

Gå ind på AU's hjemmeside for at finde redegørelsen i sin helhed.

Billede af øen Utopia fra Thomas Mores Utopia (1516)

Guldalderen af Lucas Cranach den ældre

IT-UNIVERSITETET I KBH

Hvor digital er du?

IT-UNIVERSITETET TILBYDER 4 **KANDIDAT**UDDANNELSER

FRA SPIL OG KOMMUNIKATION TIL BUSINESS OG SOFTWARE
itu.dk/kandidat

Dedikeret den digitale verden

IT-Universitetet i København · Rued Langgaards Vej 7 · 2300 København S

AEC-Sessions

Er du klar til at starte egen virksomhed?

05.05.2009 kl. 14.00-16.30

Der er en hel masse at holde styr på, når du skal starte egen virksomhed. Få mere viden om valg af virksomhedsform, registrering af virksomheden, konkurrenceklausuler, skat, finansiering, den daglige drift, økonomisk styring, bogføring og regnskab.

Underviser: Lasse Nejsum, Ernst & Young

Smalltalk - et vigtigt redskab til netværk og meget mere

12.05.2009 kl. 14.00-16.30

Smalltalk er den diametrale modsætning til forelæsninger, som universitetet ellers er kendt for. Der er imidlertid kommet en del fokus på disciplinen, da den er et vigtigt redskab, når du vil have en salgsaftale i hus, forhandle en god leverandøraftale, styrke dit professionelle netværk eller simpelthen bare udbygge dine sociale relationer.

Underviser: Martabolette Stecher, Moldatrain og Sussi Bianco, Hous of Bianco.

Mere information om AEC-Sessions og
tilmelding på www.cfe.au.dk

Aarhus Entrepreneurship Centre
Aarhus Universitet
Finlandsgade 25 Tlf.: 8942 5900
8200 Århus N Fax: 8942 5911
www.cfe.au.dk

FORSTADS

NÅR MAN HØRER ORDET GELLERUPPLANEN ELLER GELLERUPPARKEN, LEDES TANKERNE STRAKS HEN PÅ GHETTODANNELSE OG UDSAT SOCIALT BOLIGBYGGERI; MEN SÅDAN HAR DET IKKE ALTID VÆRET. I SIT UDGANGSPUNKT VAR GELLERUPPLANEN HYPERMODERNE MED LUKSUSBOLIGER TIL DEN ÅRHUSIANSKE ARBEJDERKLASSE.

ORD | MARIE BØNLØKKE SPEJLBORG
FOTOGRAFISK MATERIALE | LOKALHISTORISK SAMLING

Gellerupplanen er navnet på Danmarks største samlede boligplan iværksat af Brabrand Boligforening i 1960'erne. Den i dag så berømte og berygtede Gellerupparken er blot en del af den samlede boligplan, der både indeholdt etagebyggeri og tæt-lavt byggeri. Dog blev hele planen aldrig ført ud i livet på grund af blandt andet økonomiske problemer. Bag planen stod Brabrand Boligforening og arkitekt Knud Blach Petersen, der bl.a. også har sat stregerne til Europahuset ved Århus Havn.

Boligmangel

Efter Anden Verdenskrig var Århus, Danmark og store dele af verden præget af en stor boligmangel. Det betød travlhed i byggesektoren, og for at indhente det store boligunderskud tænkte man i nye baner. Byggeriet blev industrialiseret, og montagebyggeriet vandt frem. Ensartede og fabriksfremstillede elementer gjorde byggeprocessen hurtigere, og det blev muligt at bygge større og billigere. De traditionelle typehuse og de såkaldte 'store planer' bl.a.

Ballerupplanen, Syddjyllandsplanen og i særdeleshed Gellerupplanen er eksempler herpå. Som velfærdsstaten blev opbygget, etableredes nye former for statsstøtte til boligbyggeri, og inden for både politik og arkitektur var der en vilje til at realisere de sociale og arkitektoniske ideer, der blev grundlagt med 30'ernes funktionalisme. Alt dette førte til helt nye typer byggerier.

En helt ny bydel

Tanken bag Gellerupplanen og andre af Brabrand Boligforenings byggerier var således, at de århusianske arbejderfamilier skulle ud af midtbyens baggårdsslum og ind i store, lyse lejligheder i forstaden med udsigt og adgang til grønne områder. Derfor skulle de nye boliger kunne lejes ud til en overkommelig pris; i Brabrand var der plads og vilje til denne nye type byggeri.

Gellerupplanen var dog ikke kun tænkt som endnu et boligkompleks, men som en helt ny by, hvor alle nødvendige faciliteter skulle være inden for beboernes rækkevidde – og boligforeningen og arkitekten, der var inspireret af Le Corbusiers idéer om demokratisk byggeri til borgerne i det moderne samfund, var ikke bange for at tænke stort. Gellerupplanen i sin oprindelige form var projekteret til ca. 10-15.000 indbyggere og indeholdt både butikscenter, kulturhus, svømmehal, kirke samt forskellige

institutioner. Endvidere var det tanken, at planen skulle kobles på det jyske motorvejsnet, og helt i Hamborg reklamerede man for Gellerupcentret. Selve lejlighederne var funktionalistiske og moderne og strakte sig fra kollegieværelser og 1-værelseslejligheder til store familieboliger på 129 m².

Bedre end et parcelhus

Byggeriet af Gellerupplanens første etape begyndte i 1967. Der blev bygget mellem 2 og 3 lejligheder om dagen takket være de moderne byggeteknikker, og de første lejligheder stod indflytningsklare i foråret 1969. I den anledning husstandsomdeltes et særnummer af Brabrand og Omegns Avis, og der blev afholdt en boligudstilling, hvor entreen på 2 kr. tilfaldt Gellerupplanens børneinstitutioner. Både udstilling og avis henvendte sig særligt til børnefamilier, der ønskede at flytte til noget større. Avisen skrev: "Gjellerup-planen er et byggeri med indbygget fremtid – det er et byggeri for både Dem og Deres børn. Vil De bo godt? – bo i Gjellerup-byggeriet!"

En gåtur gennem Gellerupparken i dag kan afsløre flere af de elementer, der gjorde projektet nyskabende og som skabte de rammer, der skulle medvirke til realiseringen af 'det gode liv'. Et eksempel er adskillelsen af den gående og den kørende trafik. Alle boliger i etageejendommene

DRØMME

har adgang til et fodgængerdek, der er hævet en etage over tilkørselsvejene. Her var det meningen, at de mindste kunne leje uforstyrret i sandkasser nær grønne omgivelser, mens moderen kunne følge med fra altanen. Under fodgængerdekket blev der etableret parkeringspladser – 1½ parkeringsplads pr. lejlighed.

Bevæger man sig videre ud i det stisystem, der forbinder planens forskellige dele og funktioner, møder man de store friarealer mellem blokkene. Her blev anlagt mulighed for forskellige aktiviteter især for børn: Lejepladser, kælkebakke, sportsanlæg og en 'skovvej' med afsat plads til hulebyggeri – alt sammen indenfor gåafstand. Det var også i de store friarealer, at mange af Gellerupplanens institutioner blev placeret. Alt dette for at imødesee det moderne menneskes behov og forsøge at bløde lidt op på det ellers hårde betonbyggeri. Gellerupplanen var nyskabende, selv når det gjaldt udendørsarealerne. Samtidig blev der også anlagt små haver nær boligblokkene i udkanten af det store friareal, for beboerne i Gellerupplanens etageejendomme skulle have det lige så godt som parcelhusejerne – hvis ikke bedre.

"Vi vil gøre det lige så attraktivt at bo i etagelejlighed som i parcelhus. Den fremtidige etagebolig skal rumme alle parcelhusets fordele, foruden etagebyggeriets specielle faciliteter," sagde forretningsfører for Brabrand Boligforening Olaf Sørensen til Jyllands-Posten den 29. april 1967.

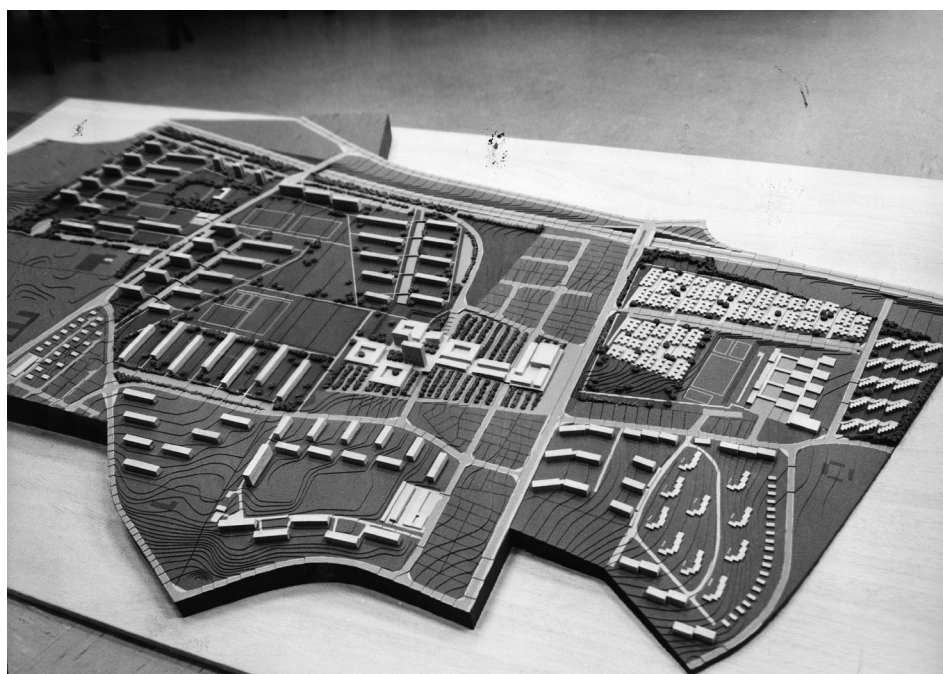
Bodega og beboerhotel

De faciliteter, som etagebyggeriet kunne byde på, var bl.a. aktivitets- og kulturcenteret samt forretningscenteret – i dag City Vest. Disse var forbundet med boligarealerne gennem stisystemet, men tanken var, at de skulle betjene et større område end blot Gellerupplanen. Forretningscenteret placeredes derfor ud til Silkeborgvej, mens kultur- og aktivitetscenteret

placeredes mellem forretningscenteret og boligområderne. De to centre blev adskilt af en kørevej, men forbundet af en gangbro, og alle beboere i Gellerupparken måtte således passere kultur- og aktivitetscenteret på vej på indkøb. Det var planlagt, at kultur- og aktivitetscenteret skulle rumme et væld af funktioner og aktiviteter, der skulle styrke beboersammenholdet og skabe liv i området. Således var der både plads til jazzklub, teater, motionscenter, bodega, bibliotek og beboerhotel med egen reception og restaurant. Desuden var et antal lokaler afsat til beboernes egne initiativer.

Økonomiske og sociale problemer

Gellerupplanen var sin tids idealby. Desværre blev idealerne hurtigt løbet over ende af realiteterne. Planen er en af de sidste store planer og blev ramt af udlejningsproblemer næsten fra begyndelsen, hvilket resulterede i tomme lejligheder med huslejetab til følge. Brabrand Boligforening kom i økonomiske vanskeligheder sammen med Gellerupplanens forretnings-, kultur- og aktivitetscenter, og op gennem 1970'erne måtte kommunen træde til med støtte. I begyndelsen af 1980'erne stod over halvdelen af planens beboere uden arbejde, og Gellerupplanen gik nu ind i

Model af Gellerupplanen set fra vest (Januar 1964)

Til højre: Børn leger på fodgængerdækket i Gellerupparken (Maj 1969). Nederst til venstre: Billede fra boligudstilling i Gellerupparken (maj 1969). Øverst til venstre: Brabrand Boligforenings nye lejlighedskompleks, Gjellerupparken, Gudrunsvvej. I billedets forgrund ses boligforeningens skilt med annoncering af ledige lejligheder (April 1971).

en periode med store sociale problemer og det dårlige ry, vi stadig kender i dag. De økonomiske problemer betød også, at Gellerupplanen aldrig blev færdiggjort. Projektet, der oprindeligt var planlagt i fire afsnit, strandede i tredje etape.

Tilbage til idealerne

Men ser man bort fra Gellerupplanens problemer, kan der måske findes noget bag de grå betonfacader, der stadig har værdi den dag i dag, og som måske siger os mere, end man lige umiddelbart skulle tro. Gellerupplanen var et helhjertet bud på en virkeliggørelse af tidens visioner om boligbyggeri med en social side lagt for dagen i en moderne funktionalistisk arkitektur tilpasset det moderne menneske.

Nogle af de idealer, der lå bag Gellerupplanen er måske noget af det samme, vi ønsker i dag, hvor boligen ikke blot er en bolig, men et hjem og et

værested, der skal fungere.

Samtidig er der også mere jordnære eksempler på, at Gellerupplanen havde noget, vi også i dag stræber efter. Affaldet fra Gellerupplanens mange lejligheder førtes direkte fra affaldsskakterne gennem et rørsystem til en afbrændingscentral. Varmen herfra blev brugt til at opvarme lejlighederne. Det er bæredygtigt.

Det mest paradoksale eksempel på at Gellerupparkens idealer måske ikke er så langt væk, er Århus Kommunes og Brabrand Boligforenings nye helhedsplan for området Gellerupparken og Toveshøj, der ligefrem hedder 'Fra boligområde til bydel', og hvor der er lagt stor vægt på lokal forankring, lokalt ejerskab og borgerinddragelse – tanker der allerede lå i Gellerupplanen fra begyndelsen. ■

Kilder

Erik Nygaard: Tag over hovedet, Arkitektens Forlag, 1984
Kristoffer Lindhardt Weiss: Gensyn med Gellerup, Historien Forsætter, maj/juni 2008, side 46-51
Særnummer af Brabrand og Omegns Avis, torsdag den 8. maj 1969
Gellerupplanen, Brabrand, Særtryk fra Arkitektur nr. 8, 1974
Århus Kommune og Brabrand Boligforening: Fra boligområde til bydel – Helhedsplan for Gellerupparken og Toveshøj, 19. december 2007
www.aarhusbilleder.dk

Vi har så vidt muligt forsøgt at respektere ophavsretten til de benyttede billeder. Det har dog ikke i alle tilfælde været muligt at finde et billedes ophavsmand. Skulle vi uberettiget have bragt et billede, vil vi gerne fjerne det.

[PRIVATFEST PÅ]

SOCIAL CLUB

Hold din privatfest hos os GRATIS

Har du fødselsdag?
Er du lige blevet kandidat?
Eller har du bare lyst til at holde en fest
for alle dine venner?

Så kan du låne et af vores lokaler med
plads til mellem 50 og 200 mennesker.

Du låner lokalet GRATIS og der er fri
entré for alle dine gæster.

Der er RABAT på priserne i baren og
du slipper for at få ødelagt din lejlighed.

Få flere informationer på: 2225 6015
3162 6209

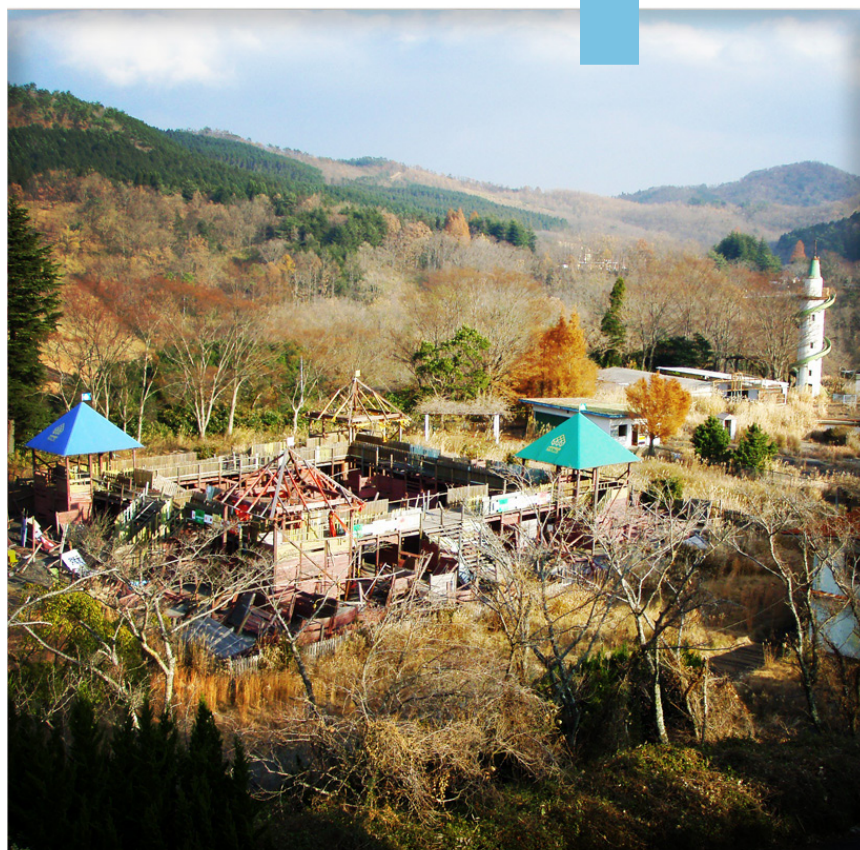
AGE >20> OR ABOVE
KLOSTERGADE 34
DK-8000 ÅRHUS C
TLF: +45 86 19 42 50
WWW.SOCIALCLUB.DK

Den skyfri dags

utopi

En forladt forlystelsespark ved navn "Utopia".

RUNDT I MENNESKETS KULTUR DRIVER DEN POPULÆRE FORESTILLING OM UTOPIA SOM EN DUGGET FLASKEPOST. MÅSKE KENDER VI BEDST FILMEN *THE BEACH* SOM ET EKSEMPEL PÅ UTOPIENS SVÆRE KUNST, MEN FÆNOMENET BEGRÆNSER SIG IKKE TIL FIKTIONENS VERDEN. ALLEREDE NU ER DER MANGE, DER UDLEVER ELLER FORBEREDER DET UTOPISE FÆLLESSKAB.

ORD | DANIEL FLENDT DREESEN

Længslen mod celluloidstrande

Når vi strejfer begrebet Utopia i vores fantasi, fremviser vi intuitivt billeder af paradisiske badestrande og futuristiske samfund, hvor mennesket lever harmonisk med sig selv og naturen. Mens mosklædte skyskrabere, fusionskraftværker og svævebusser på bioethanol endnu venter nogle årtier ude i fremtiden, er det imidlertid fuldt ud muligt at opsøge det primitive Utopia, for strandene er derude og naturen findes, i begrænsede mængder, endnu. Nærværende artikel handler om denne søgen efter alle søgningers endepunkt, om de fredfyldte øjeblikke i solen og i afholdte menneskers nærvær, der gerne måtte være for evigt, og om de skyer der sommetider går for solen.

Filmen *The Beach* indtog, med Leonardo DiCaprio i hovedrollen og popgruppen All Saints inciterende storhit *Pure Shores* på soundtracket, hele verden i 2000. Historien baserer sig på en bog med samme titel, skrevet af forfatteren Alex Garland, der i sin behandling af øfællesskabet turnerer filosoffer som Hobbes, Rousseau og Machiavelli. For det handler grundlæggende om naturtilstand, naturret og samfundspagt på den paradisiske strand, hvor den unge backpacker, i skikkelse af DiCaprio, midlertidigt afslutter sin søgen. Plottet synes at basere sig på en almenmenneskelig idé. Den idé, der sidder på skulderen af enhver d-vitamin-hungrende dansker, når feriekatalogerne bladres itu. Idéen om den totalt uspolerede natur, et veritabelt himmel på jord, eller også bare "Bounty-stranden".

De, der kender historien, kender også lektionen. Ja, der behøver man sådan set blot at kende til vort eget udbrydersamfund Christianias skæbne. Eller den folkekære danske film *Midt om natten* for den sags skyld. Fælles for strandkollektivet i *The Beach*, Christiania og fristaden Haveje i *Midt om natten* er deres forsøg på at skabe et lille Utopia, adskilt fra resten af verden. Men lektionen hedder, at hvor der er mere end et menneske, vil der altid være politik, og der vil aldrig være fred. Jævnfør det nyeste stykke naturideologi på film, Sean Penns gribende *Into the Wild*, kender vi også doktrinens flipside: Hvor der er færre end to mennesker, vil der aldrig være lykke. De kun delvist idealistiske øboere i *The Beach*, kreerer som børnene i en anden Robinson Crusoe-versionering, *Fluernes herre*, en blodig overlevelseskamp, så snart virkeligheden først melder sig.

Internettet flyder ikke overraskende over med utopiske projekter. Det er ikke kun på film, folk flygter til øde og frugtbare strande langt borte fra det socio-liberale samfunds trivialiteter. Men virkeligheden er aldrig så henført romantisk som All Saints oceaniske pastorale, hvis intelligente lydproduktion vakte paradislængslen i sine lyttere. Foruden auditivt at hentyde både hvalsang, regndryp og sex. "*Somewhere on this planet it must exist*" som filmplakaten stædigt vedholder med lille skrift, under den himmelvendte, skuende Leonardo i solbranket adamskostume. Og det tror jeg også, alverdens utrættelige backpackere synes. Det skorter i hvert fald ikke på søgende sjæle blandt Sydamerikas og Fjernøstens mange vestlige nomader.

Rakkerlivets vandspejlinger

Selv har jeg senest ledt efter utopiske øjeblikke i Vietnam, hvor jeg opholdt mig på en ældre canadiers esoteriske resort, der tilbød ægte bekymringsfrie dage. Pas og penge låstes væk. Man spiste sammen, simpelt og godt. Sov 11 timer i sit strandkur og tre timer til i vandkanten op ad formiddagen. Men naboerne var ikke alt for langt væk, der lå fiskerbåde i horisonten, og nogle af de svenske gæster var lidt for højlydte. Det var således kun lige ved og næsten et Utopia.

Senere på rejsen mødte jeg Franklin, en

amerikaner på 67, der aldrig er holdt op med at lede efter verdens perfekte afkrog. Franklin er meget optaget af den globale opvarmning og andre tegn på nærtforestående apokalyptiske tilstande. Derfor er det vigtigt, at stedet ligger højt. Hans øvrige kriterier for verdens ideelle gemmested er mindre rationelt begrundende: 1. Der skal vokse friske avocadoer, da han agter at spise mindst en avocado om dagen. 2. Det skal ligge ved havet - Franklin svømmer i havets bølger to gange dagligt. 3. Det skal være muligt at danse til håndspillet rytmisk musik tre gange om ugen. Og endelig 4. De lokale kvinder skal have runde bagdele. Hvorfor han foretrækker bjergfolkets attribut-velsignede køn frem for de bylevende vietnameserinder.

Faktisk ejer Franklin allerede en grund på Bali, udover en ranch hjemme i Californien. Han er en idérig herre. Således har han selv designet sin hovedbeklædning: En kombineret bandana-kasket med en lille lomme til kondomer og småmønter under skyggen. Hans vision for fremtidens overleverkoloni, og altså det afsondrede Utopia hvor han selv agter at residere under den kommende atomvinter, rummer blandede menneskelige talenter. På nærmest Noahs Arkisk vis, bør småsamfundene udgøres af sammensat detailviden: En pædagog til børnepasningen; en gartner til haven; mens min rejsefælle, en litteraturstuderende, stilles i udsigte at skulle udvælge såkaldte *Keepers* blandt verdenslitteraturen til et bibliotek han helhjertet bør vogte.

Nogle år senere præsenteres jeg af min nærmeste familie for rejseplanen til et Utopia-lignende meditationskollektiv på en af sydens øer. På stedet modtager de gæster i begrænset omfang, både for at tjene til bygningernes vedligeholdelse, men også for stadig at lade lidt af verden komme til sig. Kollektivet er selvforsynende, men der er langt fra tale om tørre ris og grønne kokosnødder. Overdådige vegetarbuffeter serveres morgen, middag og aften. Man kan nyde den på stranden, under gigantiske træer, ved en af stedets to swimmingpools eller i skyggen af de mange solpaneler. Stedet drives af tyskere, der oprindeligt flyttede hertil under 70'ernes frigørelseskultur. Og som tyskere er de grundige og velorganiserede, her er ikke skyggen af splid. Stedet er da heller ikke helt afskåret fra civilisationen, for det ligger ved havet med et par kilometer til den nærmeste landsby. Går man langs kysten i den modsatte retning, finder man de sørgelige rester af et andet lille Utopia. En undselig bugt gemmer en grotte og en sortsandet strand, hvor globale landevejsriddere ligger nøgne i aftensolen, tilsyneladende stofpåvirket af en anden verden.

Jeg vil ikke lukke med et "vend i stedet din søgen indad". Det vil jeg ikke. Det er vigtigt at afsondre klodens natur. Utopier er ikke umulige, selvom det ligger i ordets moderne betydning. De kan opleves, og det bør man næsten forsøge. Det ideelle samfund optræder i mange forskellige gestalter,

men de er alle menneskeskabte og sandsynligvis dybt menneskelige, hvilket vil sige både kærlige og fejlbarlige. Søger man perfektionen gør man nok klogest i at opsøge nuet eller accepten af det uperfekte. Det er under alle omstændigheder et oplagt tidspunkt i menneskets historie at fordufte med John Seymours' *Håndbog i selvforsyning* under armen. Måske man med sin tv-sociologiske ballast er bedre rustet til et liv med skiftende vejr end alle de, der formørkes, stillet ansigt til ansigt med den skyfri dags utopi. ■

NICK CAVE & THE BAD SEEDS (AUS) • **COLDPLAY** (UK)
NINE INCH NAILS (US) • **OASIS** (UK) • **PET SHOP BOYS** (UK)
SLIPKNOT (US) • **TRENTMØLLER** (DK) • **KANYE WEST** (US)

TONY ALLEN (NGA) • **AMADOU & MARIAM** (MALI) • **TIM CHRISTENSEN** (DK) • **DEADMAU5** (CAN)
DOWN (US) • **EAGLES OF DEATH METAL** (US) • **FEVER RAY** (S) • **FLEET FOXES** (US)
HÅKAN HELLSTRÖM (S) • **GRACE JONES** (JAM) • **LIL WAYNE** (US) • **MADNESS** (UK)
MALK DE KOIJN (DK) • **THE MARS VOLTA** (US) • **MEW** (DK) • **RÖYKSOPP** (N) • **SOCIAL DISTORTION** (US)
VOLBEAT (DK) • **LUCINDA WILLIAMS** (US) • **YEAH YEAH YEAHS** (US)

2562 (NL)
ADAM TENSTA (S)
ALAMAAILMAN VASARAT (FIN)
LILY ALLEN (UK)
AMON AMARTH (S)
ANALOGIK (DK)
...AND YOU WILL KNOW US BY
THE TRAIL OF DEAD (US)
BADDIES (UK)
ISSA BAGAYOGO (MALI)
BALSTYRKO (DK)
BLACK DICE (US)
THE BRONX (US)
CANCER BATS (CAN)
THE CHAP (UK)
CHOCQUIBTOWN (COL)
COLA FREAKS (DK)
CUT OFF YOUR HANDS (NZ)
DARKANE (S)
DAWN OF DEMISE (DK)
THE DEADLY GENTLEMEN (US)
DEICHKIND (DE)
DEN SORTE SKOLE (DK)
THE DODOS (US)
DRAGONTEARS (DK)
DUB COLOSSUS (UK/ETH)
DUNGEN (S)
EL HIJO DE LA CUMBIA
& ANASOL MC (ARG)
FIRST AID KIT (S)
FRIENDLY FIRES (UK)
FRIGHTENED RABBIT (UK)

FUCKED UP (CAN)
GANG GANG DANCE (US)
GET WELL SOON (DE)
GLASVEGAS (UK)
GOJIRA (FR)
GROUNDATION (US)
HANGGAI (CHN)
JON HASSELL & MAARIFA STREET (US)
HAUSCHKA (DE)
HJALTALÍN (ISL)
HOT 8 BRASS BAND (US)
HUNTSVILLE (N)
IDA MARIA (N)
IMAM BAILDI (GR)
ISIS (US)
KASAI ALLSTARS (CD)
KASSAV' (FR ANT)
KATZENJAMMER (N)
KLOVNER I KAMP (N)
LA-33 (COL)
LABRASSBANDA (DE)
LA COKA NOSTRA (US)
LUCY LOVE (DK)
ULF LUNDELL (S)
MAGNIFICO (SVN)
MAJOR LAZER (US)
MICACHU & THE SHAPES (UK)
MONO (JPN)
MUNGOLIAN JET SET (N)
M. WARD (US)
MARISSA NADLER (US)
NOVALIMA (PER)

OH NO ONO (DK)
ORKA (FO)
PAAVOHARJU (FIN)
PABLO MOSES & U-ROY (JAM)
THE PAINS OF BEING PURE AT HEART (US)
PEDE B (DK)
PETTER (S)
PHARFAR presents A RUB A DUB NIGHT
feat. special guests (INT)
RUMPISTOL (DK)
SATYRICON (N)
SHASTRIYA SYNDICATE (IND)
MIKE SHERIDAN (DK)
MIKAEL SIMPSON & SØLVSTORM (DK)
SKAMBANKT (N)
SOCALLED (CAN)
THE SOFT PACK (US)
SOIL & "PIMP" SESSIONS (JPN)
PETER SOMMER (DK)
STEINSKI (US)
MARNIE STERN (US)
SHUGO TOKUMARU (JPN)
ROKIA TRAORÉ (MALI)
WHITE LIES (UK)
JENNY WILSON (S)
WOLVES IN THE THRONE ROOM (US)
YOGA FIRE (N)
ZIZEK CLUB (ARG)

LOUNGE:
ASS (S)
BADEN/PEDER/STRUCK (DK)
PETER BRODERICK (US)
CHRIS COCO (UK)
ESCHO presents THULEBASEN,
ALLE MED BALLONER OG TERRASSER
and LAMBURG TONY (DK)
PETE GOODING (UK)
WILL HAROLD (UK)
KB18 presents WAQAR & KOBBE (DK)
LULU ROUGE (DK)
TOM MIDDLETON (UK)
MIKE SALTÁ (DK)
NANCY ELIZABETH (UK)
JOSÉ PADILLA (E)
STELLA POLARIS SOUND SYSTEM (DK)
TRIO CAMPANELLA (DK)
VEKTORMUSIK (DK)
ÅRHUS E presents PUZZLEWEASEL,
VOKS, WÄLDCHENGARTEN,
VECTRAL and MORTEN RIIS (DK)

PAVILION JUNIOR
28. JUNI - 1. JULI:
THE 20BELOWS (DK)
BABIAN (S)
CODY (DK)
GIANA FACTORY (DK)
GINGER NINJA (DK)
HARRYS GYM (N)
JOCKS (DK)
KELLERMENSCH (DK)
KVELERTAK (N)
THE MEGAPHONIC THRIFT (N)
MEN AMONG ANIMALS (DK)
OPGANG F (DK)
SCAMP (DK)
TAKO LAKO (DK)
THE TELSTAR SOUND DRONE (DK)
VINNIE WHO (DK)
VON DÜ (DK)

- OG MANGE FLERE...

UNGDOMSBOLIGER

VENTELISTERNE PÅ UNGDOMSBOLIGER I ÅRHUS STIGER, UNGE STRØMMER TIL BYEN, GRUNDPRISERNE FALDER OG EN NY RAPPORT FRA VELFÆRDSMINISTERIET SÆTTER SPØRGSMÅLSTEGN VED OM DER ER NOK UNGDOMSBOLIGER I FREMTIDEN. ALLIGEVEL HAR ÅRHUS KOMMUNE SAT KVOTEN PÅ NYBYGGERI AF UNGDOMSBOLIGER NED. DET SER DYSTERT UD FOR DE STUDERENDE SOM OM FEM ÅR SKAL BEFOLKE AARHUS UNIVERSITETS GANGE. DE BØR MÅSKE SE SIG OM EFTER RIGERE FORÆLDRE ELLER EN TILVÆRELSE DRIVENDE FRA FREMLEJEMÅL TIL FREMLEJEMÅL.

ORD OG FOTO | JEPPE KNUDSEN

Velfærdsministeriet igangsatte i 2005 et større undersøgelsesarbejde af de unges vilkår på boligmarkedet. Arbejdet udmøntede sig i rapporten "Unge på Boligmarkedet – En sammenfatningsrapport", som udkom i februar i år. De unges vilkår på boligmarkedet er ifølge rapporten blevet dårligere:

"De historisk lave ungdomsårgange skulle alt andet lige betyde at det er nemmere for de unge i dag, i forhold til for 10 eller 20 år siden, at finde en passende bolig. Det er ikke tilfældet for, der er blevet færre billige udlejningsboliger og færre billige andelsboliger. Unge studerer længere tid i dag end de gjorde for 10-20 år siden, og den disponible indkomst er generelt ikke steget i takt med prisudviklingen i øvrigt." Det er altså blevet markant sværere for unge i dag at klare sig på boligmarkedet.

I disse finanskrisetider, hvor grundpriserne

falder og regeringen i øvrigt barsler med en række initiativer, der skal gøre huslejen i nybyggerier billigere, skulle man tro, at situationen ser bedre ud for fremtidens studerende, men det er ikke tilfældet. Ifølge befolkningsprognoser vil antallet af unge stige de næste 10 år med 100.000 på landsplan. Det betyder langt flere unge om de billige lejligheder. Velfærdsministeriets rapport stiller sig skeptisk overfor om den nuværende boligmasse er klar til en sådan stigning i antallet af unge og studerende. Indsatsen for at lette de unges adgang til de centrale boligmarkeder skal øges, lyder det.

Århus Kommune lytter ikke

Hvordan forholder Århus Kommune sig til sådanne formanende råd? Overraskende nok – overhovedet ikke! I et notat til byrådet om ungdomsboligsituationen fra 21. april sidste år, notatet som ligger til grund for kommunens nuværende politik på området, fremgår det

at ventelisterne til ungdomsboliger er steget væsentligt siden 2005. Fra 2006 til 2007 var der 1500-2000 flere ansøgere på venteliste til en ungdomsbolig i kommunen. Samtidig fremgår det også, at byggekvoten af ungdomsboliger er sat ned fra 350 årligt i 2005 til 240 årligt i 2009. Yderligere fremgår det, at antallet af 18-29-årige (altså unge) frem til 2017 vil stige med 12.400 svarende til 19%. Det vil altså sige, at der bliver flere mennesker, ventelisterne stiger og antallet af nye boliger falder – hvordan hænger det sammen?

Kommunen har valgt at skære ned på nybyggeriet, og argumenterer samtidig med: *"Fastholdes og gennemføres det nuværende niveau for nybyggeriet af almene ungdomsboliger i form af en årlig kvote på ca. 240 ungdomsboliger skønnes det, at en væsentlig del af efterspørgslen vil kunne imødekommes med disse boliger".* Kommunen satser altså bevidst på at ramme under bommen. Til spørgsmålet om hvad der ligger til grund for denne beslutning, udover et talmateriale som er direkte modstridende, udtaler Jørn Hedeby Nielsen, Specialkonsulent for Afdelingen for Alment Byggeri og Byfornyelse i Århus Kommune: *"Selv i denne periode hvor ventelisterne er steget meget, står de første ungdomsboliger tomme allerede i oktober. Det er bl.a. på Skjoldhøj Kollegiet og nogle af de kollegier der ligger længere ude. Og vi kan ikke forsvare i kommunen at bygge en masse boliger som står tomme halvdelen af året. Derfor skal det være en forsigtig vækst, når vi bygger nyt."*

Yderligere problematiserer det nybyggeriet at regeringens ramme for nybyggeri i provinsen de sidste år har været sat for lavt i forhold til at bygge i Århus centrum.

"Det har i perioder været et problem at kunne

HAR DYSTOPISKE UDSIGTER

bygge indenfor den ramme med de grundpriser og materialepriser der har været. Regeringen har lige indgået en ny boligaftale, og den har udmøntet sig i et nyt lovforslag hvori maksimumbeløbet hæves. Så det vil blive væsentligt nemmere at bygge nyt i byen nu. Der er nogle indstillinger på vej til byrådet om hvordan man kan øge byggeriet nu." fortsætter Jørn Hedeby Nielsen. Nybyggeri i centrum problematiseres yderligere af manglen på tomme grunde i indre by, og en meget lille villighed til at sælge grunde herinde. Men alt dette er ved at ændre sig.

Det virker altså åbenlyst at kommunen bør sætte sin byggekvote op og bør lægge ungdomsboligerne mere centralt, da de tomme værelser kun findes i udkantsområderne. "Vi prioriterer at de kommer til at ligge centralt. Der er bygget nogle kollegier tidligere, som måske er kommet til at ligge forkert – helt uden for byen. Og det kan da ikke udelukkes at nogle af disse boliger skal ommarkeres til andet end ungdomsboliger. Fremadrettet vil vi nok ikke godkende at man bygger ungdomsboliger så langt ude som man har gjort tidligere. På længere sigt vil der opstå nogle byggemuligheder tættere på byen, på de gamle hospitaler osv." slutter Jørn Hedeby Nielsen. Det lyder altså ikke til, at der nogen stigning i ungdomsboligkvoten på vej, selvom de udfordringer, der tidligere har banet vejen for centralt beliggende ungdomsbyggeri, synes at forsvinde.

Udsatte unge mangler hjælp

Kommunens prioritering vil resultere i, at en større del af de unge vil komme til at bo i privat udlejede boliger – hvilket 44,9% gør i dag. I sig selv er der jo ikke noget i vejen for privat boligudlejning, udover de komplikationer det giver for nogle af de unge, der bliver snydt af udlejere. Problematisk er det dog, at de svage unge bliver svagere stillet, hvis de skal konkurrere endnu mere på markedets vilkår. I Velfærdsministeriets rapport fremgår det:

"Der findes en marginaliseret gruppe af unge med svage ressourcer. Denne gruppe er karakteriseret ved at have få økonomiske og sociale ressourcer og dermed markante problemer med at finde en bolig på almindelige markedsvilkår. Der er kun få ledige almene boliger (især i de store byer) pga. ventelisterne, og ejer- og andelsboliger er uden for økonomisk rækkevidde. Der er behov for en målrettet indsats i forhold til udsatte unge og deres boligsituation."

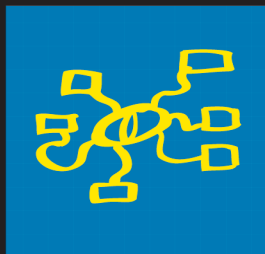
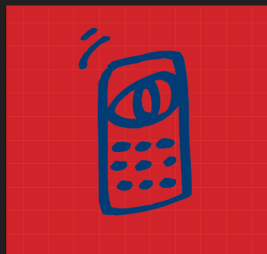
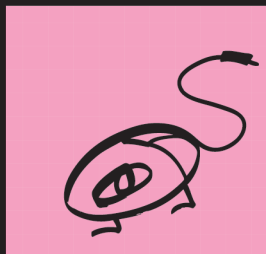
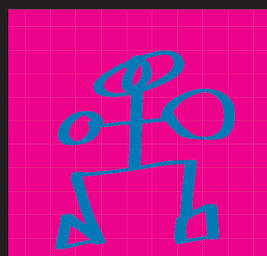
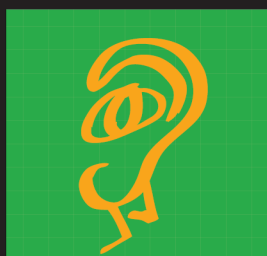
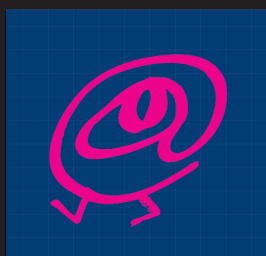
På det rent byggeplanlægningsmæssige område er der ikke hjælp på vej til denne "svage" gruppe af unge, som typisk også er mennesker med andre problemer end blot det at finde en bolig. Særlig behandling af de svage unge, i form af sagsbehandlere der henviser boliger osv., er et tilbud i Århus Kommune. Der er bare det problem, ifølge Velfærdsministeriets rapport, at de unge ikke er klar over, at de har disse muligheder. I rapporten lyder det:

"Unge oplever at kommunen spiller en begrænset rolle på boligområdet. Der opleves at kommunen kun

har et meget begrænset antal boliger til rådighed. Og de unge oplever, at man skal være meget ringe stillet for, at den kommunale socialforvaltning går ind i arbejdet med at finde en bolig i den almene sektor." Der er altså helt klart et kommunikationsproblem. Til spørgsmålet om, hvorvidt kommunen gør noget for at gøre denne hjælp mere synlig, lyder svaret prompte fra Lene Rasmussen, eksekutionssekretær og daglig leder for Den Sociale Boligfordeling: "Det gør vi ikke."

På vej i den forkerte retning

Århus Kommune er måske opmærksom på den nye rapport, men lytter ikke til dens resultater. Der er ikke sat nogen nye initiativer i værk for at hjælpe de svage unge, for at gøre kommunens boligformidling tydeligere eller for at klargøre ungdomsboligmassen til det boom af studerende, de i fremtiden vil invadere byen. De unge, der skal på boligmarkedet i de kommende år, går en grell tid i møde. Færre ungdomsboliger til flere unge – det er fremtiden! ■

IT

KOMMUNIKATION

ORGANISATION

KANDIDATUDDANNELSE
ANSØGNINGSFRIST 1. JULI
WWW.ITKO.DK

Kapsejladsen

Hvert år samles op til 15.000 studenter ved søen i universitetsparken for at se, hvordan 12 festforeninger kæmper om "det gyldne bækken". Bag dette arrangementet står FU, som er en undergruppe til medicinernes festforening, Umbilicus. FU består af Kasper Winther og Ole Sandahl.

medicinerne og økonomerne, og de to FU'er er begge lidt trætte efter nattens udskjelser. Efter nogle sodavand og en yoghurt går det dog bedre, og de fortæller gerne om det enorme arbejde, der ligger bag arrangementet den 7. maj i universitetsparken.

Kan I fortælle om, hvordan Kapsejladsen startede?

Ole: Det startede i 1970-erne med, at tandlægenes festforening, Apollonia, og Umbilicus begyndte at have en sejlads over unisøen. Kapsejladsen var en kopi af Oxford og Cambridges sejlads over Themsen i England. Det store arrangement, som vi kender det i dag med mange forskellige foreninger, der kæmper mod hinanden, går 10 år tilbage. Det hele har vokset

lokalet til efterfesten. Jo før man får valgt bandet og inviteret konferencierne, desto bedre er det.

Kasper: Det skal også besluttes hvilke festforeninger, der må være med i konkurrencen. I år fik vi ansøgninger fra mere end 20 foreninger, men kun 12 hold kan deltage. Siden hen er der en del praktiske ting, der skal ordnes. Vi fik for eksempel købt den hjemmeside, vi har i dag (www.kapsejladsen.dk, red). I efteråret havde vi omtrent 1-2 møder om ugen om de ting, der skulle ordnes. Længden af de enkelte møder kom an på, om der var øl med eller ej. Nogle møder i efteråret varede til klokken 05 om morgenen. Snus er også vigtigt, 98 procent af beslutningerne vedrørende kapsejladsen er taget med snus i munden.

Ole: Sidste måned inden kapsejladsen mødes vi hver dag. Vi skal have styr på alt lige fra, at

ORD | ISABELLE STEINECK
FOTO | SOPHIE SEEBACH

Til dem, som ikke tidligere har haft glæden af at besøge kapsejladsen, kan jeg fortælle, at det er en dyst mellem 12 af festforeningerne på Århus Universitet. Konkurrencen er lavet som en stafet, hvor hvert hold skal sejle hurtigst muligt over søen i universitetsparken i en gummibåd, bunde en øl og sejle tilbage igen. Det, der dog tiltrækker flest tilskuere, er nok de kreative og til tider meget pompøse præsentationer af de deltagende foreninger, inden sejladsen starter. Kapsejladsen arrangeres af Forretningsudvalget, FU, en undergruppe til Umbilicus, der er de medicinstuderendes festforening i Århus. FU består i år af Kasper Winther og Ole Sandahl. Jeg møder Kasper og Ole i solen udenfor Medicinerhuset. Det er dagen efter Medikonomifest, en fest for

sig større og større de sidste par år. I dag er det mellem 10 og 15 000 mennesker, som kommer for at se arrangementet.

Kasper: Dengang begyndte det ikke med et show, ligesom det er i dag. Fra starten var det kun "hangarounds" til Apollonia og Umbilicus, mens det i dag er alle mulige studerende, der kommer.

Hvordan forbereder I selve kapsejladsen?

Kasper: Forberedelserne starter lige efter Umbilicus' generalforsamling i september, hvor den nye bestyrelse vælges. Vi havde møde med det gamle FU umiddelbart efter, at vi var blevet valgt. **Ole:** I løbet af efteråret er der meget brainstorming. Hvis vi skal ændre noget inden det kommende års konkurrence, skal det helst besluttes hurtigst muligt. Derefter kommer der meget bookingarbejde. Vi skal eksempelvis reservere

toiletterne kommer, at det findes nok hjælpere til barerne og oprydningen, samt at bandet møder op. Desuden skal vi have tilladelser fra forskellige myndigheder samt sikre, at politiet og brandvæsenet er orienteret om arrangementet.

Kasper: Lige for tiden bor vi i princippet på Medicinerhuset. Vi bruger i hvert fald 12 timer om ugen nu (fra starten af april, red) på planlægningen. De sidste uger op til d.7. maj bliver det væsentligt mere. Der går også meget tid herudover med at tale i telefon og svare på mails.

Umbilicus, hvordan træner de inden kapsejladsen?

Ole: De træner med båd og øl her nede ved søen. I år er det første gang medicinerne ikke var de første til at begynde med at træne. Allerede i starten af marts var tandlægerne ude i frost og kold vind for

2009

at øve.

Kasper: Medicinerne begyndte træningen i midten af marts. Lige for tiden træner de omtrent 2-3 gange om ugen. For at klare nåleøjet og blive en af de fem udvalgte som konkurrerer på selve dagen er der herudover en hård udtagelsesprøve.

Hvordan finansieres kapsejladsen?

Ole: Kapsejladsen er selvfinansierende takket være ølsalget. Vi har desuden to hovedsponsorer, som i år er Sparekassen Kronjylland og Ceres. Der bliver ikke generet overskud, og alle pengene bruges udelukkende på kapsejladsen.

Kasper: Alle indtægterne fra 2009 bruges på samme års kapsejlads. Vi har dog en lille buffer, som bliver gemt fra året inden. Dette bruges til de udgifter, der skal betales inden selve

urovækkende er, at vi ikke har nogle penge nu til at betale mange af de udgifter, vi har til Kapsejladsen. Det bliver efterfølgende finansieret af ølsalget. Ole havde en idé om, at vi skulle skyde raketter med sølvfosfat op for at forhindre regnvejr og dermed stimulere til ekstra ølsalg.

I år er det 'Men Among Animals', som skal spille inden konkurrencen starter. Hvordan blev de udvalgt?

Ole: Men Among Animals er et upcoming århusiansk band, og det syntes vi passede perfekt til Kapsejladsen. De er nye og til sommer skal de spille på Roskilde festivalen. Bandet virkede også engageret, da vi talte med dem, og de havde mange idéer, om hvordan de skulle optræde. Det er fedt at have et band, der går op i opgaven og

Hvilke tidligere præsentationer har været jeres favoritter?

Ole: Jeg må indrømme, at jeg altid været stor fan af Tågekammerets præsentationer. Jeg synes også, Umbilicus' præsentation sidste år var rigtig god. Indiana Jones tema med en rød tråd og klar historie.

Kasper: Teologi havde en fed præsentation sidste år, hvor de kædede en masse ting sammen. De fangede virkelig publikum. Tidligere var det introen, som betød mest i Kapsejladsen. Nu er der mere sport i det, og selve sejladsen er også meget i fokus.

Ole: Det er også blevet mere seriøst i de andre foreninger. De bruger måske kr. 10.000 på at købe en ordentlig gummibåd, og træner lige så meget som medicinerne.

kapsejladsen. Vi har diskuteret at lave kapsejladsen ligesom "Danmarks største fredagsbar". Der er arrangementet "låst inde" bag et hegn, og du bliver kropsvisiteret, inden du kommer ind. Hvis vi anvendte samme princip, ville vi kunne tjene styrtende med penge og også få nogle større navne. Men FU 2009 har besluttet, at vi gerne vil beholde Kapsejladsen, som en åben fest, ligesom det tidligere har været tilfældet. Vi synes, det er hyggeligt, at folk kommer klokken 09:00 for at få gode pladser og spise morgenmad sammen.

Ole: Det er bedre, når det hele er åbent.

Kapsejladsen er dét universitetsarrangement, som samler flest studerende, og det vil vi gerne holde fast ved. Der kommer også folk, som læste på uni for 10 år siden. Budgettet for hele arrangementet ligger på omtrent 300.000 kroner.

Kasper: Det eneste, som kan være lidt

ikke kun spiller for pengene. Musikken appellerer også til mange mennesker uden at blive kedelig. Den har kant. Selv om man ikke har hørt bandet før, tror jeg, at lyden rammer bredt.

Kasper: De blev også anmeldt med 6 stjerner i GAFFA, som eneste band på SPOT festivalen 2008.

Kan I fortælle, hvordan og hvem, der finder på idéer til præsentationen/indmarchen af Umbilicus?

Kasper: Efter nytår har vi et punkt på alle Umbilicus møder, hvor vi diskuterer forskellige forslag til indmarchen. Den 9. april havde vi deadline til fastlæggelse af tema. Samme dato har alle de andre festforeninger også deadline for at undgå ens temaer. Efter deadline bruger vi tid på at bygge forskellige remedier og på at øve.

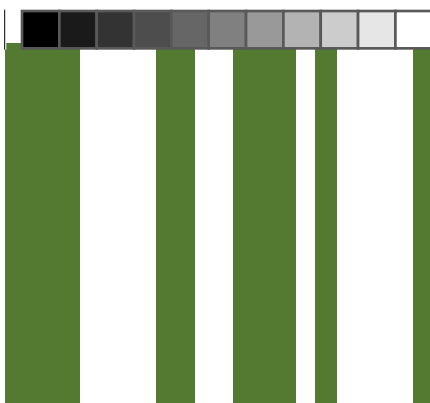
Kasper: Da ingeniørerne byggede en bro på under 5 minutter, blev jeg meget imponeret. Til sidst fik de "Dronning Margrethe" til at gå over konstruktionen. Det var fedt, at de på den korte tid kunne nå det hele.

Kan I fortælle om selve kapsejlasdagen?

Kasper: Vi skal have walkie talkies på og se vigtige ud!

Ole: Det er os, som koordinerer hjælperne, introen, ja alt som foregår. Dagen starter 06:00 med morgenmad, og derefter er det bare at gå i gang. Vi skal styre dem, som sætter scenen op osv. Vi er forhåbentlig færdige med at rydde op, så vi kan komme til efterfesten vid midnat. Dagen efter er vi også med til at rydde op sammen med alle hjælperne og bartenderne.

Kasper: Hvis et toilet går i stykker er det os, som

skal ordne så, at det duer igen. Hvis en bar mangler noget, kontakter de os, og vi skal sørge for, at de får det, de skal bruge. Sådan er det med alle ting.

Hvordan forbygges snyd under kapsejladsen?

Kasper: Det er vores store mærkesag i år. Sidste år var der en kontroversiel dom over ØF (økonomisk forening, red). Dommen gjorde, at Umbilicus vandt i stedet for ØF. Dette gav en dårlig stemning. Der er stærke følelser forbundet med kapsejladsen. Umbilicus følte sig slet ikke velkomne til efterfesten. Det var også synd for arrangørerne sidste år, idet de havde lagt så stort arbejde i det, men det, som kom til at dominere dagen, var den her dom. I år har vi en hoveddommer, som læser psykologi og således ikke er mediciner, som det ellers plejer at være. Vi har også valgt at lægge regler og instrukser meget åbent frem på hjemmesiden.

Ole: For mange år siden var det tilladt med snyd under kapsejladsen. Den gang var det en del af gamet. Alle vidste, at medicinerne snød. Eksempelvis var der et år dykkere, der holdt båden under vandet for de andre konkurrenter. Derudover var der super kolde øl til de andre foreninger således, at det gik langsommere for dem at bunde øllene. Nu har Kapsejladsen udviklet sig til at blive mere seriøs, derfor har vi ændret på rammerne.

Kasper: Tidligere var det kun Umbilicus, som trænende til sejladsen og havde en ordentlig båd. I år var det som sagt ikke os, der var først i vandet og begyndte at øve. Campus skrev om sagen sidste år, og det viste sig, at dommerne havde været fulde og nervøse, men at de selv mente, at de ikke havde dømt fejl. I år håber vi, at de instrukser, der bliver givet til både hoveddommeren og linjedommerne, kommer til at forbedre og forhåbentlig forhindre, at nogen forening føler sig snydt.

Efter interviewet går vi ned til universitetssøen for at få billeder. Inden fotograferingen henter Ole det gyldne bækken fra et hemmeligt rum på medicinerhuset. Det hele skal gå så diskret som muligt, idet Juristernes festforening stjæl bækkenet et år. De hævdede, at det stod i reglerne, "at den, som har bækkenet, er vinderen af Kapsejladsen" hvilket ikke nødvendigvis hang sammen med at vinde sejladsen. Efter denne episode har det blevet meget vigtigt at holde gemmestedet for bækkenet sikkert. ■

Regler for Kapsejladsen 2009

§ 1: Hvert hold består af 5 deltagere, heraf mindst en pige.

Stk. 2: Deltagerne må kun rekrutteres indenfor den inviterede festforenings bestyrelse.

§ 2: Vinderen af et heat er det hold hvis deltagere alle har roet over søen, fra startstedet på deres bane, bundet en øl jf. §3 og roet tilbage igen først.

§ 3: En øl er bundet når væskespejlet er under nederste rand af etiketten uanset mængden af skum efter endt indtagelse. Liniedommeren vurderer hvorvidt øllen er bundet.

Stk. 2: Øl på vendepladsen må ikke udhældes på jorden eller spildes, dog tillades der efter liniedommerens vurdering en lille mængde sprøjt, såfremt denne er utilsigtet.

Stk. 3: Der tilbagelægges 10 komplette omgange omkring flasken efter endt indtagelse.

Flasken skal hele tiden befinde sig maksimalt 10cm over jorden vurderet af liniedommeren.

§ 4: Fartøjet, hvormed stafetten udføres, skal være oppusteligt og inflation skal være mulig uden brug af kompressor eller lignende.

Stk. 2: Dispensation fra denne regel kan gives, hvis det skønnes at der ikke kan drages fordel heraf.

§ 5: Deltagerne må ikke bruge andre hjælpemidler end årer eller lignende til fremdrift af fartøjet.

Stk. 2: Dispensation fra denne regel kan gives, hvis det skønnes at der ikke kan drages fordel heraf.

§ 6: Det er ikke tilladt, med forsæt hertil, at tilbageholde eller på anden måde forhindre et andet holds fremdrift.

Stk. 2: Dispensation fra denne regel kan gives, hvis det skønnes at der ikke kan drages fordel heraf.

§ 7: Det er ikke tilladt fysisk at hjælpe en holdkammerat i stafetten.

§ 8: Der må anvendes én båd vender pr. hold, i vandet, ved vendeområdet.

Overtrædelse af ovenstående vil blive straffet skønsmæssigt af en dommer udpeget til formålet.

Straffens omfang vurderes efter fordelens størrelse, andraget ved overtrædelsen.

Kom og oplev
den største messe
for studerende
i Danmark

 Studenterrådet
ved Aarhus Universitet

MESSE FOR STUDERENDE I ÅRHUS

STUDIEMESSE 2009

7 - 9 september

ÅRTOPIA

FOTO | SOPHIE SEEBACH

LILLE ELLA

MARK EFTER MARK

DEFLORE

TÆERNE BLEV HURTIGT
PAKKET VÆK IGEN... PUHA!

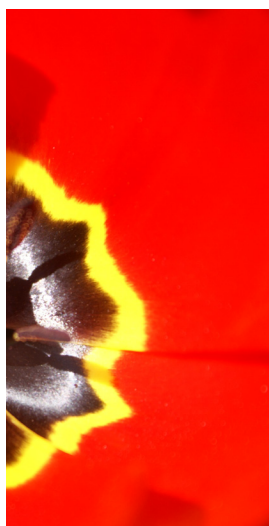

FLYVEFISK ROGNER
DEN

BIEDERMEIERIDYL?

RET!

SEKS MULIGVIS FOR-
SKELLIGE KRANER

DUNK

KAPITALISME = GUD

De Studerendes Råd & Laug presents – in cooperation with

DANMARKS STØRSTE FREDAGSBAR

The university park
May 22 2009 from 15.00

Main stage

SPLEEN UNITED
OUTLANDISH
THE WONG BOYS

DJ's in the tent – all night!

DJ KATO

On stage from 15.30

OFFICIEL AFTERPARTY FOR DANMARKS STØRSTE FREDAGSBAR PÅ BROEN / BUSINESS CLASS

Tickets

75,- kr. in advance sale until May 10

90,- kr. from May 11 – and at the entrance

Our website storfredag.dk

contains all the info you need about the event!

ENTRANCE ONLY WITH VALID STUDENT ID

-From any danish institution of higher education

DELFINEN SØGER

REDAKTIONSCHEF OG KULTUREDAKTØR

Vi søger en ny redaktionschef og kulturredaktør, der vil være en del af det team af frivillige skribenter, redaktører og fotografer, som producerer Delfinen. Det er fælles for begge stillinger, at du skal være studerende, kreativ og engageret samt have erfaring med artikelskrivning. Derudover skal du kunne mikse arbejde med fornøjelse. Evt. oplæring i InDesign finder sted.

Redaktionschef

Arbejdsopgaver:

- Tilrettelæggelse af den redaktionelle linje
- Rekruttering og motivering af fotografer og skribenter
- Organisering af den månedlige produktion og distribution
- Korrekturlæsning
- Opsætning af magasinet i InDesign og Photoshop (i samarbejde med bladets layouter)

Profil:

- Du har erfaring med artikelskrivning og kender til de journalistiske genrer
- Du har styr på stave-, grammatik- og kommaregler.
- Du skal være engageret og kunne mikse arbejde med fornøjelse, da Delfinen er et team, hvor det sociale vægtes højt.
- Erfaring med PhotoShop og InDesign er en fordel, men ikke et krav.

JOBET ER LØNNET

Kulturredaktør

Dine arbejdsopgaver:

- At sammensætte den månedlige kulturkalender.
- At koordinere anmeldelserne af bøger, film, kunst, musik og teater.
- At tilrettelægge kulturartikler.

Din profil:

- Du har fingeren på pulsen i det århusianske kulturliv.
- Du interesserer dig for alle former for kultur og har en hungrende appetit på at opleve og formidle kultur.

Send ansøgning til delfinen@sr.au.dk og vedlæg CV og evt. en artikel, du har skrevet.

Ansøgningsfrist: 15. juni 2008

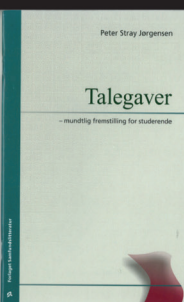
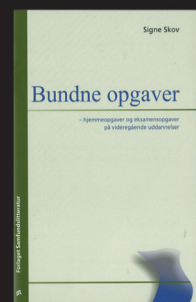
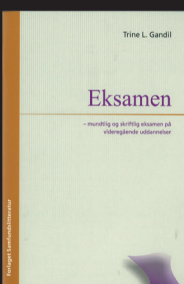
Yderligere oplysninger – kontakt:

Jeppe Knudsen (tlf. 23 84 32 26 / jeppekn@gmail.com)

Førstehjælp til
eksamenslæsning og opgaveskrivning

Læsestativer i solidt egetræ, 2 forskellige
149,- og 199,-

Eksamen	75,-
Talegaver	35,-
Bundne opgaver	75,-
Mundtlig eksamen	48,-
Færdig til tiden	98,-
Specielt om specialer	150,-
Den gode opgave	268,-

Vi indbinder dine opgaver eller dit speciale i spiral- eller limryg
-men kom i rimelig god tid!

stakbogladsen

Ndr. Ringgade 3, Studenternes Hus
8000 Århus C. Tlf 86128844
books@stakbogladsen.com
www.stakbogladsen.com

Evaluering af mod revision

Universitetsloven fra 2003 evalueres i år og skal i sidste ende muligvis revideres. En anseelig del af både universitetsansatte og -studerende har mere eller mindre højlydt protesteret imod lovens ændringer gennem en årrække. Men nytter det noget? Og hvad består utilfredsheden i? Delfinen har stillet skarpt på loven, dens mulige problemer og evalueringen af den.

ORD | MARC GRØNLUND OG NIKLAS STEFFENSEN HESSEL

Der er blevet samlet underskrifter ind, der er blevet afholdt debatmøder, der er blevet indsendt og udgivet utallige læserbreve, kronikker og debatindlæg. Der er blevet demonstreret og råbt for (politiske) døve øren. Men indtil videre er intet sket. Universitetsloven fra 2003, der gjorde valgte ledere til ansatte ledere, ændrede konsistorium til bestyrelser og indførte et eksternt og udpeget flertal i disse bestyrelser, består endnu i 2009. Men der kan måske være ændringer forude. Sammen med universitetsfusionerne fra 2007 skal alle disse institutionelle forandringer og det medfølgende lovkompleks nemlig sættes under lup af et evalueringspanel, hvis arbejde afsluttes inden årets udgang. Evalueringen skal herefter indgå som grundlag for en diskussion om og mulig revision af loven, som Folketinget skal foretage på et senere tidspunkt. Delfinen har forsøgt at skabe lidt klarhed omkring loven og dens evaluering, som Aarhus Universitet for nyligt fremlagde store dele af sit bidrag til.

Lovens baggrund

Evalueringen finder sted som følge af en folketingsbeslutning fra 2006. Her blev det fastsat, at evalueringen af loven skal sætte fokus på fem hovedtemaer: Universitetssammenlægningerne, medbestemmelse, den frie akademiske debat, forskningsfriheden og universiteternes frihedsgrader.

Flere af disse temaer har også været et hovedfokus for kritikken af loven, fremført af både ansatte og studerende siden 2003. Forandringerne der er rullet henover de danske universiteter har dog sit udspring længere tilbage. Allerede i 1990'erne blev der fra politisk hold lagt op til reformer af den karakter, som blev indført i 2003. Handlekraftig ledelse og *new public management* var i denne periode indflydelsesrige slogans, ligesom økonomiske rationaler, nytteperspektiver og et begreb som 'samfundets interesser' spillede en væsentlig rolle i baggrunden for ønsket om reformer.

Med den endelige lov fra 2003 fulgte en række bestemmelser og reguleringer, der i mange ansattes og studerendes øjne har forringet vilkårene for den frie forskning og undervisning. Hverken ansatte eller studerende har dog kunnet modvirke dette igennem universitetets organer, da universitetsledelserne med loven nu er ansat oppefra, snarere end valgt nedefra, og derfor vil kunne overhøre protester og utilfredshed. En tendens, vi flere gange her på Delfinen har sat fokus på, i forhold til bl.a. ytrings- og meningsfrihed indenfor institutionerne.

Loven og dens konsekvenser er som sagt blevet debatteret et utal af gange, men der er også blevet forsket i hele baggrunden og rationalet bag loven siden dennes indførelse.

Selvejende eller selvstyrende?

Ifølge professor Susan Wright fra DPU, som har forsket i loven og dens konsekvenser, må loven fra 2003 ses som udtryk for en større tværnational bevægelse for reformering af universiteter. "Især OECD (Organisationen for økonomisk samarbejde og udvikling, red.), som består af de 30 største økonomier i verden, har foreslået den type reformer, Danmark har gennemført. Samtidig understreger den danske regering og administration, at de har været med til at forme OECD's dagsorden, så det er ikke en envejsrelation."

Wright konstaterer, at man i de forskellige lande i høj grad bruger ensartede begreber om universitetsændringerne - såsom 'autonomi' og 'selvstyre' - men at disse begreber ikke nødvendigvis betyder det samme.

"I den engelske version af den danske lov oversætter man 'selvejende institutioner' (universiteternes nye status, red.) med 'self-governing institutions'. Det er i tråd med den internationale sprogbrug, men ikke en direkte oversættelse af selvejende. 'Self-governing' implicerer en egen statut og større grad af selvstændighed og økonomisk autonomi."

Wright pointerer således, at da universitetssystemerne i de enkelte lande var forskellige i udgangspunktet, og da lovændringerne ikke er ganske ensartede, kan man - trods den ens sprogbrug og de delte målsætninger, denne sprogbrug indikerer - ende med ganske forskellige universiteter.

Forskningsfrihedens beskyttere

Især i Danmark har man tænkt universitetsloven i forlængelse af den reform i retning af mål- og rammestyring, som er gennemført over en årrække i den offentlige sektor. For så vidt er der ingen anerkendelse af universiteters særlige vilkår og frihed, når denne logik også vinder indpas her. "Hermed kan regeringen foretage en stærk styring af universiteterne og stille krav om resultater, ligesom de gør det i andre dele af den offentlige sektor", siger Wright.

På den andens side fastslås universiteternes forskningsfrihed og pligt til at beskytte denne i universitetslovens paragraf 2. "Men hvordan operationaliseres denne beskyttelse? Det er meget uklart. I en anden paragraf nævnes bestyrelsen som universitetets højeste myndighed, så måske er det deres ansvar. Men hvis denne tolkning er korrekt, hvad er procedurene så for denne beskyttelse? Loven tilsiger også, at universiteterne skal samarbejde med det samfund, de er en del af. Men hvordan vurderer universitetet konkret, om krav fra samfundet er i modstrid med forskningsfriheden?"

Wright mener, at der mangler et forum, hvor forskere kan drøfte krav fra det omkringliggende samfund og perspektiverne i bestemte samarbejder.

"Hvilke krav vil kunne bidrage til forskningsfeltets vækst? Hvilke hindrer forskningsfriheden?" Hun pointerer, at disse diskussioner bedst tages på et lokalt og kollektivt niveau frem for på individuelt basis, men at der i dag ofte ikke findes passende fora til dette. Her foreslår Wright en genindførelse af

universitetsloven – on eller cementering?

fora på institutniveau såsom de institutbestyrelser, som netop blev afskaffet med loven i 2003, hvilket betød en reduktion af de ansattes indflydelse.

Hvorvidt en øget beskyttelse af forskningsfriheden nødvendigvis kræver en ændring af selve universitetsbestyrelsens nuværende udformning med et flertal af eksterne medlemmer, finder Wright svært at vurdere. *"Jeg finder det problematisk med så lav repræsentation af ansatte og studerende, når det handler om at beskytte universitets frihed. Men det vil jo i praksis kunne variere fra universitet til universitet, alt efter bestyrelsens konkrete sammensætning."*

Inddragelse af de studerende og ansatte

Danske Studerendes Fællesråd har i en årrække kritiseret den nuværende lov for at udhule universitetsdemokratiet, og her er man ikke i tvivl om, hvilke krav der bør fremsættes i forbindelse med en eventuel revision af loven. Forkvinde Maren Schmith Astrup fortæller om målene for forandring: *"Universiteterne styres i dag lokalt som en fabrik i halvtresserne. Det bliver ikke nogen forbedring for de studerende og forskere, hvis ikke demokratiet genindføres og videreudvikles, både ansatte og studerende tilkendegiver, at beslutningerne bliver taget hen over hovedet på dem. Vi foreslår reel indflydelse på fakultets- og institutniveau. Eksempelvis skal de akademiske råd ikke blot være rådgivende, men tværtimod have indflydelse på godkendelse af studieordninger, budgetgodkendelse og studienævnssstruktur. Desuden bør bestyrelsen holde mere end fire møder om året og alle punkter bør ikke være lukkede, som det er tilfældet nogle steder."*

Indsiget og medbestemmelse er altså mærkesager hos DSF, hvordan forholder de ansattes repræsentanter sig til en eventuel revision af loven?

Hos Akademikernes Centralorganisation

(AC), der er paraplyorganisation for de ansattes faglige organisationer, slås lignende toner an. AC udsendte således tidligere i år et notat, der opfordrer til ændringer af loven på flere centrale områder. Heri fremføres det blandt andet, at der må fastsættes klare retningslinier for ledelsernes ansvar i forhold til kvalitet og økonomi, at detailregulering fra statens side må ophøre, og at der i højere grad bør sikres faglig og ledelsesmæssig legitimitet. De valgte ansattes og studerendes indflydelse gennem de styrende organer bør styrkes og udvides, og forskningsfriheden bør sikres ved at skrotte den instruktionsbeføjelse i universitetslovens paragraf 17, stk. 2, der siger at: *"...institutlederen kan pålægge medarbejdere at løse bestemte opgaver."*

'Lig på bordet'

Et for snævert fokus på den forkætrede paragraf kan dog også være problematisk. Som Søren Pold, lektor ved Institut for Informations- og Medievidenskab på Aarhus Universitet, påpegede i Information d. 18. marts, spørges der i evalueringen til, hvorvidt forskerne er blevet pålagt at forske i noget bestemt af deres institutleder. *"Det tror jeg ikke, at der er ret mange, der har oplevet. Men selv om der er få, der svarer 'ja' til det, så betyder det ikke, at der ikke er problemer med forskningsfriheden"* siger Søren Pold. Han har medvirket i evalueringer både ved eget institut samt Akademisk Råd på Humaniora, ligesom han også er en af de få, der deltog i den 'Digitale Brainstorm', som AU inviterede ansatte og studerende til på universitetets hjemmeside. Om de ministerielle rammer for evalueringen siger han til Delfinen:

"Hvad angår evalueringen i det hele taget er det jo desværre tydeligt, at dele af den er designet til at give bestemte svar og rette kritikken i en bestemt retning. Helge Sander har jo været meget optaget af at få 'lig på bordet', og det præger spørgeskemaer og

undersøgellesdesign, at det er meget fokus på den konkrete ledelse. Det opleves således som vanskeligt at give udtryk for en utilfredshed, som ikke er rettet mod ens konkrete og nærmeste ledelse, men som er mere principiel og rettet mod loven, og den måde den udmøntes politisk."

Pold mener således, at evalueringen tenderer mod nødvendigvis at lokalisere problemerne på et lokalt, universitært niveau i stedet for at se på de strukturelle og politiske rammer, de enkelte universiteter arbejder under. *"Mange af os er kritiske over for markedsførelsen af universiteterne og uddannelserne, indskrænkningen af forskningsfriheden og universiteternes autonomi, samt ikke mindst med måden hvorpå vi oplever at blive underlagt et uhensigtsmæssigt afrapporterings- og kontroltyranni. Mens vi måske samtidig synes, at vores aktuelle ledelse i store træk håndterer tingene fornuftigt inden for de givne rammer. Dette undersøgelsesdesign ligner et forsøg på at få nogle resultater, der kan tørres af på dårlige ledere, hvorefter universitetet som uafhængig og kritisk institution fortsat kan undergraves."*

Også DSFs forhåbninger til evalueringen og en eventuel revision af loven kan ligge på et lille sted, både idet panelet er udpeget af ministeren, og derudover fordi selv samme minister ifølge DSF ikke har vist sig villig til at lytte til kritikerne af loven:

"Det er svært at være særlig optimistisk omkring den forestående evaluering. Ministeren har meget eftertrykkelig vist, at han ikke er interesseret i at gå i dialog med kritikerne af loven. På trods af at tusindvis af forskere har skrevet under på en protest mod forholdene, så hævder han fortsat at der ikke er nogen væsentlig kritik af forholdene på universiteterne," siger Maren Schmith Astrup.

En hastesag?

En anden anke, der har været fremsat mod evalueringsprocessen, er den korte tidsramme, som den har fundet sted indenfor. Selvom AU forlængede perioden for tilbagemeldinger i den førnævnte Digitale Brainstorm om evalueringen på internettet, modtog man i alt kun 43 kommentarer.

Prorektor Søren E. Frandsen, siger herom: *"Vores valg af metoder til at få tilbagemeldinger fra de studerende og medarbejderne hænger selvfølgelig sammen med den meget forcerede proces vi stod overfor. Den digitale brainstorm var en mulighed for at komme til orde på en anden måde end i de fokusgrupper, akademiske råd, studienævn, studenterorganisationer og Hovedsamarbejdsudvalg, hvor ansatte og studerende har evalueret på loven. Vi havde da gerne set, at der var kommet flere tilbagemeldinger, men vi har brugt de, der er kommet, og blevet nogle erfaringer rigere."*

Han lægger ikke skjul på, at man fra rektoratets side gerne havde set en længere tidshorison. *"Det ville have lagt mindre pres på de medarbejdere, der har deltaget, og muliggjort en mere nuanceret debat,"* siger han.

Ændringer eller status quo

I den evalueringsredegørelse, der nu kan læses på AU's hjemmeside, indgår en række kritiske høringssvar fra medarbejdere såvel som universitets overordnede stillingstagen.

Forskningsfriheden ses blandt mange forskere som presset pga. øget detailstyring fra Videnskabsministeriet og en opprioritering af strategiske forskningsmidler på de frie midlers bekostning. Det fremgår også, at mange forskere anser førnævnte paragraf 17, hvorved institutlederen kan påbyde medarbejderne at løse bestemte opgaver, for at være i modstrid med den individuelle forskningsfrihed.

Mens rektorerne på Københavns Universitet, CBS og Syddansk Universitet har støttet en ændring af paragraf 17, stk. 2, melder AU's bestyrelse og rektorat mindre resolut ud. *"Ingen vil sikkert anfægte første punktum i instruktionsbeføjelsen – at institutledere kan pålægge medarbejdere at løse bestemte opgaver. Det er nok andet led, der giver anledning til bekymringer – at forskning i den "frie" tid foregår inden for universitetets forskningsstrategiske rammer. Holdningen på Aarhus Universitet er, forskningsfriheden har det godt, og at forskere*

rammer. "Hvad angår paragraf 17, stk. 2, så er tilbagemelding fra medarbejderne, at en stor trussel mod den frie forskning er tendensen til at basisforskningsmidlerne falder, samtidig med at de konkurrenceudsatte forskningsmidler stiger. Og den bekymring deler ledelsen til fulde".

Videnskabsministeren har på forhånd udelukket, at der vil kunne blive tale om en afvikling af bestyrelser med eksternt flertal. Til gengæld har både DF og Socialdemokraterne for nyligt meldt ud, at de støtter en ændring af paragraf 17, stk. 2 – så måske er der lidt lys forude for bekymrede universitetsfolk.

Studenteraktivisme for universitetsdemokrati

Men hvad stiller de studerende, som den største gruppe på universiteterne og direkte berørt af lovens følgevirkninger, egentlig op i hele denne sammenhæng?

Den forestående evaluering er muligvis gået

af uddannelse og forskning. I det politiske grundlag for initiativet står der blandt andet at: *"Vi kræver selvstyrende, demokratisk ledede universiteter, som kan disponere over de tildelte ressourcer ud fra rent faglige og humanistiske hensyn. Kun på autonome, demokratiske universiteter – hvor såvel staten som markedet kan holdes på afstand – kan den kritiske tænkning/forskning og den demokratiske dannelse trives."*

Så kampen for et andet universitet er måske allerede i gang, evaluering eller ej. Hvorvidt loven, der ligger bag administreringen af institutionerne, ligeledes bliver forandret, vil tiden vise. Delfinen vil selvfølgelig følge den videre udvikling nøje. ■

generelt set har stor indflydelse på deres egne arbejdsopgaver." Bestyrelsen og rektoratet finder det "hverken produktivt eller motiverende, hvis ledelsen direkte pålægger medarbejderne bestemte forskningstemaer", men anerkender også "sine forpligtelser overfor samfundet":

"Det er ledelsens ansvar og opgave at fordele [rettigheder og pligter] på en rimelig og fornuftig måde", hedder det i evalueringsredegørelsen.

Trods fyldige citater fra de kritiske høringssvar fra medarbejderne, tilskynder AU dog ikke i redegørelsen til grundlæggende ændringer i f.eks. ledelsesstrukturen. I stedet fremgår det at: *"Aarhus Universitet vurderer, at der er behov for stabilitet omkring lovrammen for universiteterne, og at Universitetsloven af 2003 derfor i hovedsagen bør videreføres."*

Søren E. Frandsen siger herom: *"Under hensyntagen til de konstruktive forslag i vores rapport er det holdningen i rektoratet og bestyrelsen, at loven i hovedsagen bør videreføres", og han vurderer, at man både centralt og decentralt kan imødekomme de fleste af de fremførte kritikpunkter inden for den eksisterende lovs*

hen over hovedet på de fleste studerende, der ikke i forvejen er engageret i spørgsmål omkring universitetsloven. DSFs forkvinde Maren Schmith Astrup mener dog, at der efter kampen for bevarelse af SU'en er blevet skabt et vist momentum af aktivitet hos de studerende:

"Vi har kunnet mærke en ændring i lysten til at engagere sig og en tendens til at tænke i nye baner efter SU kampagnen. Den aktivitet håber vi nu at kunne føre videre i vores kampagne for en reel revidering af universitetsloven. Selvom der ikke var mange protester, da loven blev indført, så oplever jeg, at de studerende er ved at vågne op nu, hvor vi mærker konsekvensen af at have mistet indflydelse. Det er vrede med nogle års forsinkelse", siger Maren Schmith Astrup.

Denne holdning kan ganske givet vise sig at holde stik, idet Københavns Universitet d. 22. april, kort før Delfinens deadline, blev besat af en større gruppe studerende. De krævede, i forlængelse af et bredere europæisk initiativ kaldet Reclaim Your Education, netop demokratisk ledelse af de danske universiteter genindført samt et stop for markedsførelse og kommercialisering

Klip fra centrale dele af universitetsloven

§ 2. Stk. 2. Universitetet har forskningsfrihed og skal værne om denne og om videnskabsetik.

Stk. 3. Universitetet skal samarbejde med det omgivende samfund og bidrage til udvikling af det internationale samarbejde. Universitetets forsknings- og uddannelsesresultater skal bidrage til at fremme vækst, velfærd og udvikling i samfundet.

§ 10. Bestyrelsen er øverste myndighed for universitetet. Bestyrelsen varetager universitetets interesser som uddannelses- og forskningsinstitution og fastlægger retningslinjer for dets organisation, langsigtede virksomhed og udvikling.

§ 12. Bestyrelsen sammensættes af udefrakommende medlemmer og af medlemmer, der repræsenterer universitetets videnskabelige personale, herunder ansatte ph.d.-studerende, det teknisk-administrative personale og de studerende. Bestyrelsen sammensættes således, at flertallet af medlemmerne er udefrakommende.

§ 14. Universitetets daglige ledelse varetages af rektor inden for de rammer, som bestyrelsen har fastsat. Den øvrige øverste ledelse, dekaner, direktører, institutledere, sektorchef, ph.d.-skoleledere og studieledere varetager deres opgaver efter bemyndigelse fra rektor.

§ 17. Stk. 2. Institutlederen varetager instituttets daglige ledelse, herunder planlægning og fordeling af arbejdsopgaver. Institutlederen kan pålægge medarbejdere at løse bestemte opgaver. I den tid, hvor de videnskabelige medarbejdere ikke er pålagt sådanne opgaver, forsker de frit inden for universitetets forskningsstrategiske rammer.

Tænk ud af boksen! Vælg en erhvervsrettet it-kandidatuddannelse og sæt fokus på f.eks. kommunikation, organisation, udvikling af digitale produkter og oplevelser, computerspil, softwarekonstruktion, e-læring, multimedier, informationsarkitektur.
Se alle dine muligheder på www.it-vest.dk.

TÆNK UD AF BOKSEN!

- læg it til din bachelor

cand.it.

it-vest

samarbejdende universiteter

It-vest er et uddannelses- og forskningssamarbejde mellem Syddansk Universitet, Aalborg Universitet og Aarhus Universitet. It-vest har til formål at styrke udbuddet af it-uddannelser i Vestdanmark og at fremme det flerfaglige samarbejde inden for it.

Ta' bussen mellem Jylland og København

når pengene skal række tværs over Danmark
- også sidst på måneden

Fra **140 kr.**

Nemt, hurtigt og behageligt i
topmoderne busser og med
Mols-Linien over Kattegat.

Vi kører også mellem
Århus og København via
Odense og Storebælts-
broen fra **kun 105 kr.**

Stoppesteder: se
www.linie888.dk

Telefon 70 210 888 · Online booking: www.linie888.dk

Abildskou

HVOR ER ELEFANTERNE?

Frontløber Sigrød tager et velfortjent hvil i en af FLirkus' ombyggede og dekorede campingvogne. – Foto: Rikke Luna, fluxart

Intet FLirkus uden klovne. Og er der noget skægere end at fornøje sig med at balancere med en sæbebobløtte på hovedet?

ORD | JAKOB EDUT - JAKOB@EDUT.DK
FOTO | RIKKE LUNA, FLUXART

Den samlede Århus-presse har netop sat sig til rette på stolerækkerne i den kæmpemæssige hal, da sprechstallmeisteren giver ordet til FLirkus' elefantpasser, Christian Dietrichsen. Gemt bag fuldsækket og den grønne bøllehat, der er hevet godt ned i panden, stiller dyrepassen for et øjeblik kosten fra sig, og træder op på talerstolen. "Er der nogen, der har set mine elefanter? De var her lige før," gjalder det ud i hallen.

Journalisterne slår en betuttet mine op. Hallen vrimer af gøglere, klovne, cirkusprinsesser, folk med perleplader og flere endnu, hvis formål ikke er til at gennemskue – men elefanter...

Bøllehatten bliver skubbet lidt op, og et par glødende engagerede øjne viser sig bag hatten. "Jeg synes nemlig, det er vigtigt, at der er nogen til at passe og pleje det, der ikke er der – lidt ligesom den spirende undergrundskultur", lyder det fra projektmager Christian Dietrichsen, der tidligere har givet århusianerne PULS-Festivalen og Dokken 02. Fra nu og frem til sensommeren hedder projektet FLirkus og er en storstilet markering af Frontløbernes 20 års jubilæum.

Projekt med vokseværk

Signe Lund Hansen er leder af Frontløberne, et projektværksted for unge, der til dagligt har til huse som nabo til Kaospiloterne i en baggård i Mejlgade. Da 20 års-jubilæet begyndte at nærme sig, overvejede hun, hvad der skulle sættes i værk for at markere begivenheden. "Det første der faldt mig ind, var at ride op, hvad Frontløberne havde lavet igennem årene. Men så slog det mig, at det der kendetegner Frontløberne er, at det altid er noget, der sker lige nu. Derfor besluttede vi os for at sætte en større happening, der som udgangspunkt skulle fyres af på en dag. Det kom dog ikke helt til at holde stik..."

Projektleder – eller astfaltør, som han gerne

vil kaldes – Christian Dietrichsen blev ansat, og fra januar måned begyndte byens undergrundsgrupper at modtage invitationer til 'brainerne' på Fronten i Mejlgade.

"Jeg tror, at det var på andet 'brainer-møde' at ideen om FLirkus blev født. Her var der også repræsentanter for erhvervslivet til stede, og der opstod hurtigt en fælles begejstring for projektet. Det blev også hurtigt vedtaget, at projektet måtte løbe over noget tid, og at vi skulle ud med FLirkus på landevejene", forklarer Signe Lund Hansen.

I maj måned omdanner Frontløberne nogle af bygningerne ved den gamle godsbane til FLirkus. En legeplads, et forum og et totalteater for Århus' kreative vækstlag. Join in!

Hvad er FLirkus så egentlig?

FLirkus er en ramme, hvor alle der har en idé, kan få lov at udføre den, så længe den er indenfor lovens rammer og ikke støtter et specifikt politisk budskab. Det er en kæmpe hal på den nedlagt godsbane i Skovgaardsgade. Det er måske et telt. Det er musik, teater, gøgl, kunst og et livtag med museums-kulturen – her kigger man ikke bare på, her deltager man.

"Det specielle ved FLirkus er, at ejerskabet helt og aldeles tilhører alle dem, der er med til at skabe det. Selvfølgelig er det Frontløberne, der har det overordnede ansvar, men det er de mennesker, der er tilstede i processen, der er med til at forme den. Det gælder om at stille sig bag baren i stedet for blot at købe en øl. "Join in" kalder vi det", siger

Christian Dietrichsen i en kort pause mellem telefonopringninger fra teltudlejere og en fyr, der lige har fået en parkeringsbøde for en forkert placeret skurvogn.

Aktivitetsniveauet er helt oppe i det røde felt – men det er humøret til gengæld også.

En firbenet størrelse

FLirkus er delt op i fire faser. Frem til den 17. maj er der Stationarium – et åbent værksted på Godsbanen. Her skabes, udvikles og performs konstant, og alle er velkomne til at kigge forbi og lege med. Samtidig er FLirkus et indspark i debatten om, hvad godsbanearbejdet skal bruges til fremover.

Fra den 18. maj rykker FLirkus Mobile på gaden som et mobilt multicirkus med ombyggede campingvogne, skurvogne og andre transportmidler. FLirkus opsøger de steder hvor århusianerne er, og forsøger at være et slag i kampen om det offentlige rum.

20. juni passeres bygrænsen og Mobile DK tager på turné. Festivaler, byfester og andre sammenkomster fra Gedser til Skagen besøges, og det er endnu ikke fastlagt, hvornår karavanen atter triller hjem til Århus. Mangler du noget indhold i hele eller dele af din sommerferie, er der altid plads på FLirkus-karavanen.

Sidste ben af de fire er det såkaldte Seminarium. Fra start til slut byder FLirkus på møder i krydsfeltet mellem kultur, myndigheder og erhverv med en række arrangementer med deltagelse af subkulturer og beslutningstagere. Resultatet af Seminarium vil blandt andet indgå som en del af den kulturelle 'mapping', der er et led i bestræbelserne på at gøre Århus til Europæisk Kulturbby i 2017.

Et par FLirkusprinsesser ser til, mens FLirkuspladsen tager form på det gamle Godsbanereale.

Elefantpasser Christian Dietrichsen. Uden elefanter men omringet af undergrundskultur i bevægelse. Om elefanterne dukker op i processen vides endnu ikke.

Cyklisk jubilæum

"Når man ser på, hvad FLirkus er endt med at blive, så kan jeg ikke lade være med at tænke på, at Frontløberne i sin tid startede med KulturKaravanen, der tog på turné med undergrundskultur i Århus, Danmark og Rusland. Det er sjovt at se, hvordan historien gentager sig selv tyve år efter, selvom det 100% er brugerne, der har fået lov til bestemme rammerne for, hvad FLirkus er", siger Signe Lund Hansen.

At lade det være fuldkommen op til FLirkusbrugerne hvad der skal ske, og hvordan projektet skal forløbe, kræver is i maven hos lederen af Frontløberne, men hun er fuld af tillid til

de mennesker, der ER FLirkus.

"Jeg forventer, at FLirkus byder på masser af smil, udfordringer, ansvar og beslutninger for alle parter. Når vi rammer Århus igen, håber jeg på, at være en blanding af meget trætt og lykkelig. Forhåbentlig kommer der en gruppe mennesker tilbage, der har haft en oplevelse af, at det er muligt at realisere idéer, næsten uanset hvor tossede de er. Jeg forventer ikke en gentagelse, men da KulturKaravanen kom tilbage i 1989 opstod Kaospiloterne, Entréscenen, Mouse House og Cykelbudene i kølvandet på projektet. Man kan håbe på, at vi ser en gentagelse af den tendens, så FLirkus dermed også peger langt ud i fremtiden." ■

Tidsplan

24. april – 17. maj

FLirkus Stationarium / Do It Together Festival

Sted: Godsbanen, Skovgaardsgade, Århus C

Interaktivt værksted og kunstfestival inspireret af Burning Man festivalen i Nevada. Her bygges, skabes, udvikles og performs konstant.

18. maj – 19. juni

FLirkus Mobile Århus

Sted: Over hele Århus

Mobilt multikulturcirkus med ombyggede campingvogne, skurvogne, mobilt køkken m.m. turnerer rundt i Århus.

20. juni - ?

FLirkus Mobile DK

Sted: Over hele landet

FLirkus Mobile besøger byer og festivaler i det ganske land.

24. april - ?

FLirkus Seminarium

Sted: Godsbanen samt diverse steder i Århus og Danmark
Møder i krydsfeltet mellem kultur, myndigheder og erhverv.

Fakta

Deltagere i FLirkus

Büro Detours – ombygningskunstnere (www.detours.biz)

Soma – Mobilt folkekøkken

Under Århus – forening for netværk af undergrundsmiljøer

Teater Kollision – teater i det offentlige rum (www.teaterkollision.dk)

Quonga – teaternetværk (www.quonga.dk)

ROCK ÅRHUS – rockkoncert- og eventgruppe (www.rockaarhus.dk)

I Do Art – kunstnernetværk (www.idoart.dk)

Perlepladesyndikatet – kunstværker med perleplader

Pappagallo – står for udformning af tourbus

Poetklub Århus – workshops og poesi

Potemkin Film – dokumentarfilm om FLirkus/Frontløberne

Strangeears – koncertarrangør

... og mange flere

Er du studerende og bor i Randers Kommune, er du garanteret et studiejob! Se mere på studiejob.randers.dk

HISTO

Området mellem Universitetsparken og Stjernepladsen er i dag mest præget af fredelige studerende og trafiklarm. For 160 år siden var billedet et ganske andet. Danske dragoner og prøjsiske husarer udkæmpede, i et inferno af hestevrinsk og sablers klirren, et slag der for eftertiden blot skulle blive kendt som:

RYTTERFÆGTNINGEN

ORD | KRISTIAN HOLMELUND JAKOBSEN

En solbeskinnet augustdag i 1932 kunne Kong Christian d. X lægge de første grundsten til det der blev den første gule bygning i Universitetsparken. Siden da er Aarhus Universitet ekspanderet voldsomt og fylder i dag hele Universitetsparken samt afdelinger i og uden for byen. Men man kan fristes til at spørge sig selv, hvad der lå på området før universitet var blevet tænkt en tanke og C.F. Møllers gule murstensbygninger fyldte området?

Kolonihaver og kavaleri

Da Aarhus Universitets første bygninger blev opført for små 80 år siden i udkanten af byen, var de nærmeste naboer en række kolonihaver, der lå i bundet af Universitetsparken. Går vi endnu længere tilbage i tiden, gemmer området på en voldsom og blodig fortælling fra dengang Danmark fik sin grundlov, og hertugdømmerne Slesvig og Holsten stadig tilhørte kongeriget.

Treårskrigen

I april 1848 brød Treårskrigen ud som kulminationen på en årrække med dybe modsætningsforhold imellem hertugdømmerne Slesvig og Holsten og det danske monarki. Hertugdømmerne ønskede ikke længere at være en del af det danske kongerige, men ville derimod søge optagelse i Det Tyske Forbund. Kong Christian d. VIII ville ikke opgive Slesvig, og det udviklede sig til krig mellem Danmark på den ene side og Slesvig-Holsten, bakket op af Det Tyske Forbund på den anden. Efter en række kampe i Sønderjylland, blev der i august 1848 underskrevet en 8 måneder lang våbenhvile. Den blev i marts 1849 opsagt af

den danske regering, og krigen blev genoptaget i april med en dansk offensiv. Men krigslykken vendte hurtigt, og den danske hær blev tvunget tilbage nordpå.

De danske soldater blev presset langt op i Jylland, og i maj 1849 nærmede de preussiske tropper sig Århus. Danskerne havde ordre på ikke at forsvare byen af frygt for de ødelæggelser det måtte medføre, så da fjenden indtog byen d. 29. maj 1849 rykkede de danske soldater ud.

Rytterfægtningen

De danske og de preussiske soldater legede katten efter musen i nogle dage i området omkring Århus,

DRISK

Århus d. 31.te Mai 1849,

Pariser Landemærke. N. 184, 1. Bl.

og byen var skiftevis på danskernes og fjendens hænder. D. 31. maj rykkede 5.000 preussiske soldater frem mod byen, og danskerne trak sig tilbage mod til Riis Skov.

Den berømte rytterfægtning tog sin begyndelse, da fjenden med en mindre styrke rykkede frem over det område hvor Trøjborg i dag ligger. Den danske løjtnant Cetti gav sine dragoner ordre til at angribe, og hans angreb splittede fuldstændig fjenden som blev drevet tilbage til Randersvej. Imens angreb to danske eskadroner nordfra, under rytterkaptajn Barth, ned af Randersvej med fuld fart, og adskillige af de preussiske skytter blev redet ned.

Barths ryttere var kommet til bakken lige nord for stjernepladsen, da to tyske eskadroner af husarer dundrede frem imod dem. Den ene op af Randersvej og den anden fra Hasle. Kampens hårdhed skildres i en samtidig skildring: "*Vore dragoner mødtes med et rungende hurra, og nu gik det løs i en rasende kamp, hvor sabler klirrede mod sabler, støvet stod i luften, heste og mennesker klemtes mellem hverandre*".

Imens denne kamp imellem Barths eskadron og preusserne stod på, benyttede løjtnant Cetti lejligheden til at angribe fjenden i flanken. Og det afgjorde kampen. Det preussiske kavaleri

blev tvunget tilbage, først kæmpende, men efterhånden udviklede retræten sig til en regulær flugt tilbage til byen. Og dermed var kampen slut. Selvom danskerne havde været i undertal, var det alligevel lykkedes at vinde kampen. De danske tab var 8 mand imens preussernes tab var 25 sårede eller dræbte og 19 taget til fange.

Gode værter

Efter kampen blev de preussiske fanger ført til en gård ved Vejlbj. Forholdet mellem fangerne og de danske soldater var yderst venskabeligt set i forhold til, at de for kort tid siden havde gjort deres bedste for at slå hinanden ihjel.

I en have var der hængt en gyngende op imellem to træer, og en ung tilfangetagen hornblæser havde anbragt sig i gyngen. Den danske dragon der havde taget ham til fange, skubbede ham, imens den unge tysker på en blanding af dansk og tysk råbte: "*Høher op, Høher op*".

Samtidig var en dansk præst, der også var til stede på gården, yderst interesseret i dragonernes udstyr. Specielt var han interesseret i dragonernes sabler, og bad om at få lov at se en af dem. En af de danske dragoner trak sin sabel, og viste den til præsten der folte på klingens, og forbavset udbød: "*Men, bevare mig vel, deres Klinger er jo skarpt slebne!*" Samtidig skulle han have sagt noget om, at de heller ikke burde skyde med skarpt.

Kampen havde blot varet 10-15 minutter, men den fik alligevel betydning for krigens videre gang. De preussiske troppers fremrykning var blevet stoppet for en tid, hvilket gav den danske hær plads til at kæmpe sydpå. Den slesvig-holstenske hær blev kort efter tvunget på tilbagetog, og det fik også den preussiske hær til hastigt at rømme Århus. Dermed var de egentlige krigshandlinger for Århus vedkommende overstået. Resten af krigen blev udkæmpet i Slesvig.

Historiens vingesus

Når man i dag står ved krydset mellem Randersvej og Ringgaden, er det svært at forestille sig en bar mark med hundredvis af kæmpende dragoner og husarer i et stort og blodigt rytterslag. Men den 31. maj er det præcis 160 år siden, at dette scenarie reelt udspillede sig. Hvis man er i tvivl, kan man jo gå over til krydset mellem Randersvej og Trøjborgvej og se mindestenen for Rytterfægtningen, og mærke historiens vingesus.

Kilder

Gert Laursen: "Dank for sidst", www.milhist.dk
Kim Lenler Nielsen: "Rytterfægtningen", AAB's Beboer Nyt nr. 52, 2003

Billede

Rytterfægtningen ved Århus (foto: Århus Kommunes Biblioteker, lokalhistorisk samling)

RETRO

Barndommens mærkelige instrumenter

ORD | MARC GRØNLUND

Det ligger som et fjernt minde, men står egentlig ganske klart. Da jeg var knap så gammel og på besøg hos mine bedsteforældre, var noget af det sjoveste at lege med, en kikkertlignende anordning af plastik, hvori man kunne se billeder af farvefyldte landskaber og for en stund tage på sightseeing-ferie på egen hånd midt i den danske barndom. Siden hen har jeg ikke rigtig spekuleret over hvad denne himstregims hed eller hvor den kom fra, men samtidig har jeg dog altid bevaret mindet om tingesten, der derfor må have gjort et vist indtryk. Emnet for nærværende artikel var derfor soleklart for mit vedkommende; nemlig dette stykke fascinerende legetøj og dets historie. På den måde kunne jeg både få afløb for diverse anekdoter, få aflad for en pludselig erkendt ignorance og desuden få dæmret nysgerrigheden.

View-Master kaldes den! Det var dog et fantastisk præcist og finurligt udtryk. Til min overraskelse findes den endnu og er igennem en lang årrække blevet stadig udviklet og opdateret. Således er der langt fra tale om et stykke glemt legetøj. De ældre udgaver af View-Masteren er i dag samlerobjekter, ligesom der findes flere teknologiske varianter, blandt andet også med lyd, hvor jeg kun har kendt til dem med still-fotografier af schweiziske bjerglandskaber og andre turistattraktioner.

View-Masteren blev første gang lanceret i 1939 og var snarere tænkt som et banebrydende underholdningsmedie for både børn og voksne,

end et egentligt legetøj. Dybest set er der tale om et håndholdt diasapparat hvorpå man kan se lysbilleder af forskellige variationer. På sin vis var View-Masteren en efterfølger til stereografen, der kunne fremvise billeder. Forskellen var dog den at en View-Master kunne skifte mellem flere billeder ved hjælp af den indsatte drejeskive – og så var det tilmed i farver. De første apparater var lavet af bakelit, men fra slutningen af 1950'erne gik man over til plastik, ligesom det i samme årti blev muligt at fremstille sine egne billedskiver. Dette kunne gøres ved hjælp af The View-Master Personal Stereo Camera til at fotografere med, The View-Master Film Cutter til at beskære billederne og til sidst The View-Master Film Inserter til at indsætte billederne i en drejeskive. I 1970'erne kom så de føromtalte Talking View-Masters.

View-Masteren blev som sagt præsenteret i 1939, hvilket skete på verdensudstillingen i New York. Bagved stod postkortfirmaet Sawyer's Photo Services, og til at begynde med blev View-Masteren netop anset som et alternativ til sceniske postkort (åbenbart den tids mest interaktive underholdning for store og små), hvorfor en del af drejeskiverne indeholdte den førnævnte landskabsidyl, som man blandt andet kender det fra utallige turistpostkort.

Senere hen i starten af 1950'erne opkøbte Sawyer's View-Masterens største konkurrent Tru-Vue, hvorved licensen til billeder fra Disney's tegnefilm fulgte med, hvilket medførte produktion af en lang række nye drejeskiver med de kendte figurer. Udover det almindelige salg, fulgte også en gedigen interesse fra en lidt uventet kant, idet det amerikanske militær under 2. Verdenskrig

opkøbte 100.000 apparater og næsten 6 millioner drejeskiver. Tilsyneladende skulle alt dette bruges i forbindelse med træning, men hvad der præcis var på de mange drejeskiver står lidt hen i det uvisse. Måske der var tale om nogen af de europæiske landskaber, som på daværende tidspunkt var krigsskueplads, hvorfor View-Masteren rent faktisk tilbød en nogenlunde sikker måde at lave rekognoscering på?

Siden hen har View-Masteren gået sin sejrsgang over den ganske verden, hvorved den overvejende er blevet kendt som et legetøj, som sådan er den da også blevet optaget i The National Toy Hall of Fame. Der er blevet lavet mange forskellige modeller, siden de første så dagens lys, imidlertid har drejeskiverne aldrig ændret form eller størrelse, de kan passe ind i en hvilken som helst View-Master, deri ligger måske endnu en grund til en vis langtidsholdbarhed.

Som eksempel herpå blev View-Masterens 65 års fødselsdag i 2004 fejret med et jubilæums box-sæt, der indeholdte drejeskiver med billeder fra hvert årti, en slags greatest hits.

Efter nærmere eftersyn (no pun intended!) viste View-Masteren sig altså ikke bare at være noget fjernt og tilfældigt fra mindernes baggård, men tværtom en udbredt og vidtspændende teknisk anordning, der er gået fra de brune og grå nuancer, jeg kan huske, til en hel del andre mindst lige så kvalmefremkaldende nuancer, ligesom billederne også har ændret kulør adskillige gange siden hen. Men sådan er det jo, det var en god 'ferie' mens det varede, selvom jeg langt fra var den eneste gæst i drejeskivernes verden, og dermed kan nostalgien på mere afmålt vis alligevel få lov at leve lidt videre.

■

POP REVO FESTIVAL

1. - 2. maj, Voxhall

Musikfestivalen Pop Revo begyndte på de små scener i 2004, men er nu rykket til Voxhall, hvor der over to dage bliver budt på en række spændende navne. Festivalens mål er at bringe en god blanding af både ny og gammel indie og pop musik frem.

MUNGO PARK FESTIVAL

5. - 9. maj og 12. - 16. maj, Svalegangen

Mungo Park fra Allerød er på turné og rammer i maj måned Århus over to omgange. Her byder Svalegangen nemlig på to rejsende teaterforestillinger i form af Sandholm og Den allersidste dans.

CHÉ

7. maj, Øst for paradys, kl. 21

Denne aften indbydes der til forpremiere på Steven Soderberghs film om revolutionshelten Ché Guevara, hvor Benicio Del Toro giver den som argentinieren, der drog til Cuba, væltede et diktatur og drømte om revolution i den tredje verden. Udover en lille indledning til selve filmen, vil der også blive budt på et glas vin, eftersigende fra Ché Guevaras hjemland.

ÆSTETISK SEMINAR: ETHIQUE HARD AND SOFT

7. maj, Institut for æstetiske fag, Langelandsgade 139

De franske filosoffer Alain Badiou og Jacques Rancière teorier sættes af Thomas Elsaesser, professor i filmstudier fra Amsterdam, i forbindelse med moderne filmkunst. Herunder retter foredraget fokus på, hvordan man derudfra kan anskue etiske og moralske temaer i nutidig film. Seminaret finder sted kl. 14. 15 i bygning 1584, lokale 124.

MEJLGADEN FOR MANGFOLDIGHED

9. maj, op og ned og hen ad Mejlgade, fra kl. 12

Så er der gadefest i midten af Århus. Mejlgade lægger fortov til et væld af aktiviteter hele dagen igennem. De forskellige barer, cafeer og institutioner rykker udenfor, ligesom kunst, koncerter og rullende scener vil sætte kulør på et af byens smørhuller som en hyldest til den mangfoldighed og kreativitet, der blandt andet lever netop her.

SHAMANISME

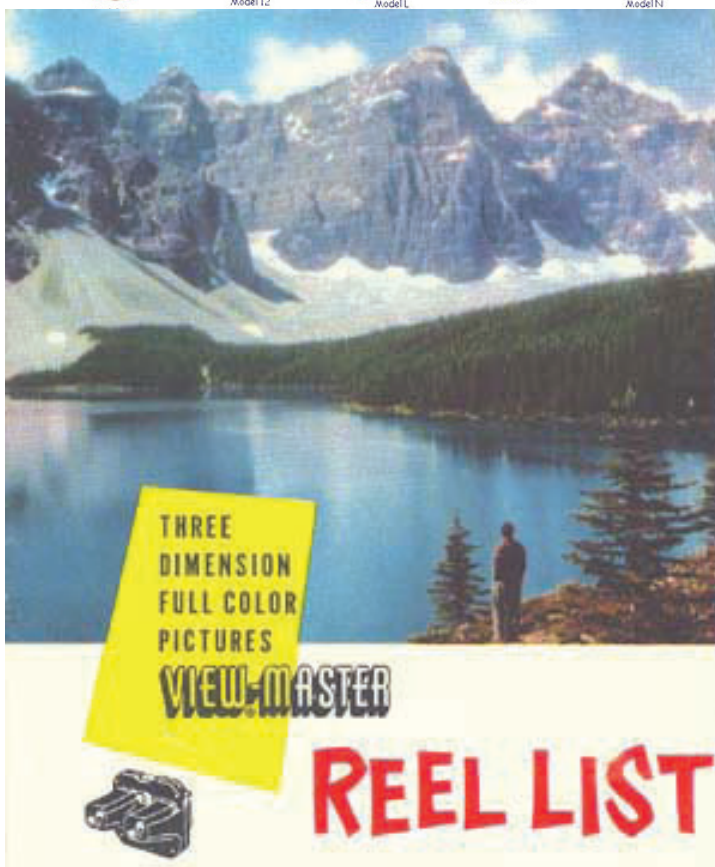
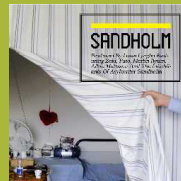
6. - 7. juni, FOF Kursuscenter, Søndergade 74, kl. 10

Kom til workshop om shamanisme, hvor man kan lære at finde sit indre kraftdyr og begå sig i ånde verdenen. Muligheden for at deltage i åndemaneriet, herunder chancen for at rejse til en anden virkelighed for at hente kraft og visdom, koster den nette sum af 1000 spir.

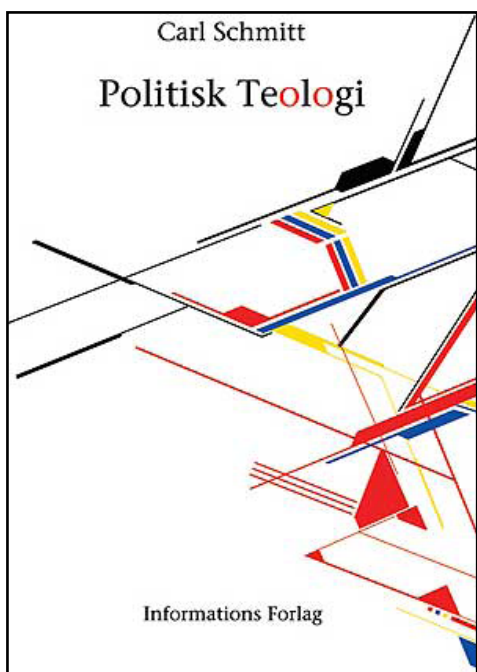
UNDER OVERFLADEN

13. juni - 16. august, Århus Kunstbygning

Guldalderen møder i denne udstilling moderne videokunst, hvor maleren Janus La Cour fra 1800-tallet og Rikke Benborg fra 2000-tallet begge deltager med værker, der hver for sig og sammen viser hvordan kunst på tværs af tider og medier kan indgå i en dialog. Udstillingen er en del af markeringen af 100-året for Landudstillingen i Århus i 1909. og koster kun den nette sum af 40 kr. at se.

BØGER

POLITISK TEOLOGI

FORFATTER: CARL SCHMITT

FORLAG: INFORMATIONS FORLAG

Den tyske juraprofessor Carl Schmitt var en mildest talt kontroversiel person i mere end én forstand. Dels gjorde hans medlemskab af det tyske nazistparti ham til *teoretiker non grata* i de intellektuelle miljøer efter 1945, dels skabte indholdet i hans teorier om suverænitæt og ven-fjende dikotomien oprørt diskussion blandt mellemkrigstidens samfundsforskere. Denne sidstnævnte blev det muligt at læse om på dansk da "Det Politiske Begreb" blev oversat i 2002, og nu foreligger altså en anden Carl Schmitt-klassiker i oversættelse - nemlig "Politisk Teologi" fra 1922.

Tonen i bogen slås an med den sætning som er den vel nok lettest genkendelige i hele Schmitts forfatterskab: "Suveræn er den, der træffer afgørelsen om undtagelsestilstanden." Allerede her er der sat tre af bogens helt centrale knudebegreber i spil, nemlig *suverænitæt*, *afgørelsen* og *undtagelsen*. Bogen er skrevet i opposition til den positivistiske retsteoris forestilling om, at juran udgør et system der kan deduceres fra en grundlæggende norm, og en af dens centrale teser er, at det er nødvendigt at forstå undtagelsestilstandens normative og juridiske tomrum, før vi kan forstå suverænitæten. Først når beslutningen om, hvorvidt forfatningen skal sættes ud af kraft træffes, kan vi i yderste

konsekvens se, hvem der sætter kursen på vegne af hele den politiske enhed.

En anden ofte citeret sætning er "alle prægnante begreber i den moderne statslære er sekulariserede teologiske begreber". Carl Schmitt underkaster i bogen undtagelsestilfældet og suverænitæten en begrebshistorisk analyse med udgangspunkt i forestillingen om, at man gennem analogier mellem statslæren og teologien kan forstå grundlæggende strukturer i de politiske idéers udvikling. Med denne linse som metode bevæger han sig gennem klassikere som Kant, Rousseau, Hobbes og Bodin, videre op igennem det 19. århundredes statsteorier.

Schmitts pointer i bogen har en imponerende dybde, og det er ikke uden grund at han i de seneste årtier er blevet taget op af så prominente tænkere som Agamben, Negri og Mouffe. Ofte fremsættes de allermost originale idéer hos Schmitt i meget fortættet form, og hele vejen gennem bogen er der momentvis meget intense, men soleklare passager, som er en fornøjelse at læse. Til gengæld bærer bogen også præg af at være et partsindlæg i en 80 år gammel retsteoretisk debat, og dette kan til tider være en hæmsko for læselysten. Men bogen er udmærket oversat og bærer ikke synderligt præg af at være skrevet på mellemkrigstids-tysk. Det er tydeligt at den repræsenterer et vægtigt samfundsfilosofisk bidrag, hvis pointer kan gøres ligeså relevante i dag, som da de blev nedfældet.

Niels Glæsner

REPREMIERE I MIT INDRE MØRKE

FORFATTER: SØREN ULRIK THOMSEN

FORLAG: VINDROSE

Melankolikeren, digteren og essayisten Søren Ulrik Thomsen (f.1956) indrømmer åbent, at det er en bundtrist skandale, at ikke bare han selv, men også verden har forandret sig siden 1950'erne.

En stor part af teksterne i denne Greatest Thomsen Essay Hits 1985-2009 tager da også udgangspunkt i den nærmeste fortid (1950-1990). Det handler om de gode film fra dengang; de fantastiske plader; damerne med "brune frottétrusser, hvorfra en uregerlig måtte væltede ud over alle bredder" og København før strømledningen og parcelhusificeringen. Dette blandt kirkegang, vintage porn, tobak, sex, Hitchcock, Højholt og PH.

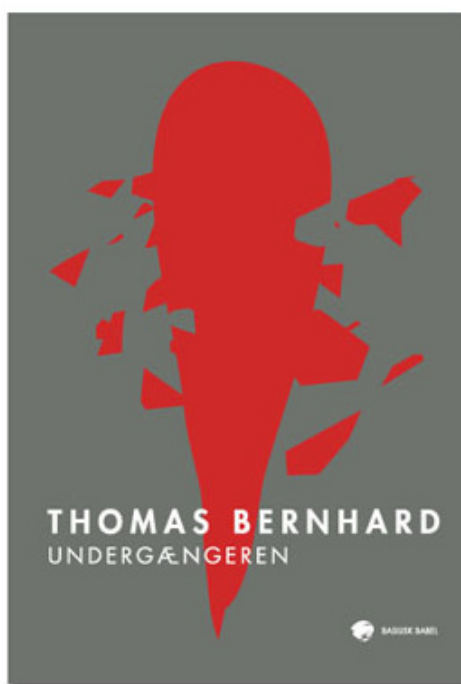
Thomsen har mange kæpheste. En af de helt store udfoldes i bogens bedste essay "Balladen om den tynde mand", der handler om en bestemt kunstner- og levetype: den grænseoverskridende avantgardist (hipsteren), der betragter sig selv som undtagelsesmenneske i et ellers bonert samfund. Denne type, som han selv var i sin ungdom, har regnet den ud (altså hvad livet går ud på!) og han ved hvad der foregår. Det gør hans modsætning ikke: borgeren, der i jakkesæt og pudsede sko går på arbejde hver dag. Thomsen fremhæver Bob

Dylans *Ballad of the Thin Man* som eksempel. Her lyder det som bekendt: "You don't know what's happening, do you, Mr. Jones?"

Pointen for Thomsen er, at Dylan ikke ved noget som helst om den tynde mand, Mr. Jones. Småborgeren er blot et middel for hipsteren til at kunne udbasunere sin egen eksklusivitet. Men Mr. Jones er et fikserbillede (et af Thomsens yndlingsord). Det betyder, at hvis man blot drejer billedet en smule, får man et helt andet. Mr. Jones (eller på C.V. Jørgensen'sk: Computer Charlie) kan altså sagtens, når han kommer hjem og har fri fra arbejde, lytte til Røde Mor, være frisindet og udfolde sig kunsterisk.

Lige så meget jeg beundrer og suger til mig af Thomsens vid og overlegne prosastil, hans knivskarpe udtryk (3 måneder efter rygestoppet ligner han en kørelærer!) og hans overskud og humor, lige så irriteret kan jeg blive på hans selvfærdighed, hans gammelmands-lærdhed, hans politiske korrekthed og "rigtige indsigt". Thomsen er umulig at komme kritisk til orde hos, for han lægger altid kortene på bordet og sørger altid for at sige, at (de fabelagtige) udredninger og pointer stammer fra *hans* oplevelse af tingene (i fortiden!). Og så er novicen her jo allerede smidt af i svinget. Det nagende spørgsmål melder sig således: Er jeg simpelthen for ung (f.1982) til at anmelde Thomsen?

Stefan M. Rasmussen

UNDERGÆNGEREN

FORFATTER: THOMAS BERNHARD
FORLAG: BASILISK

Det lille københavnske forlag Basilisk fortsætter deres beundringsværdige udgivelser af europæisk kvalitetslitteratur med den tysksprogede østrigske forfatter Thomas Bernhards (1931-89) *Undergænger* fra 1983. Tidligere har de foranstaltet oversættelser af navne som Roubaud, Balzac, Queneau, Breton, Flaubert, Walsen og Saarikoski m.fl. Dansk litteratur er dog også repræsenteret. Martin Larsens vanvidsværk *Monogrammer* på 10 kilo og til 2.500 kr. må siges at være det største i den kategori.

Undergængerens tre hovedpersoner er alle klavervirtuoser: Glenn Gould, Wertheimer (som Gould kalder "undergænger") og så fortælleren. De lærer hinanden at kende i 1953 under et "studieophold" på Mozarteum i Salzburg hos mesteren Horowitz. Alle tre stræber efter det højeste i kunsten. Men da Wertheimer og fortælleren overhører Goulds fortolkning af Bachs Goldbergvariationer, indser de begge, at de må opgive klaverspillet. At være den bedste eller slet ingen, er for dem kunstens ultimatum, og Glenn Goulds "intolerante klaverradikalisme" efterlader ingen tvivl. Dette afkald fører til en "forkrøblingsproces" for Wertheimer og fortælleren. Wertheimer søger ind

i "åndsvidenskabernes ødelæggende kraft" og producerer pseudofilosofiske aforismer. Gould dør nemlig mens han spiller klaver, og viser således sin overlegenhed over for Wertheimer og fortælleren, der derfra ikke ved, hvordan de skal leve, og om de overhovedet *bør* leve. Fortælleren nærer et indædt had til Østrig, og flygter til Madrid for aldrig at vende tilbage til dertil, og bliver midlertidig forfatter med henblik på at sammenfatte en bog om Gould. Skitserne til denne bog ødelægger han dog umiddelbart derefter i frustration.

Visse anmeldere har bemærket en kompositorisk musikalitet delvist bygget over Goldbergvariationerne. Om der er tilfældet kan nærværende anmelder ikke bedømme, men *variation* og *gentagelse* er tydelige kompositoriske principper, som understreger den maniske vilje til at opnå det perfekte udtryk, som ikke kan opnås. Fortællingen om de tre karakterer afbrydes og genoptages utallige gange med variationer i fremstillingen. Bernhard benytter sig af nogle interessante greb undervejs, bl.a. står der mange steder: "sagde han, tænkte jeg", som man muligvis ikke lægger mærke til i farten, men de fungerer egentlig som en konkretisering af den virkelighedsforskydelse, som Bernhard foranstalter i fortællingen. Der er faktisk ingen direkte tale i bogen. I bogen lyder en besat, næsten hysterisk stemme, som fortæller os nederdrægtige ting om det østrigske samfund, specielt Wien, socialdemokratisme og menneskenaturen i al almindelighed. Bernhard har skrevet *Undergænger* som et langt afsnit, hvilket er en måde at mime fortællerens lavineagtige bevidsthedsstrøm.

Mesteren inden for det misantropiske, Schopenhauer, er en tydelig udtalt inspirationskilde, tilsat en betragtelig foragt for Østrig, inklusiv "det østrigske køkkensnavskaos"(!). Vreden og leden udmønter sig heldigvis i et fornøjeligt hidsigt tempo og djævelske morsomheder på Østrigs bekostning. Bernhard selv har endda bestemt, at hans bøger og teaterstykker hverken må udgives eller opsættes i Østrig, så længe copyright varer (70 år). Takket være Basilisk og Søren Fauth (som faktisk oversatte Schopenhauers hovedværk *Verden som vilje og forestilling* for et par år siden) kan vi nyde Bernhard på dansk. Tidligere er *Gående* også udkommet på Basilisk. Flere ønskes, tak!

Peter J. Meedom

TEATER

BITRE TÅRER

KUNSTNER: PETRA VON KANT
STED: ÅRHUS TEATER
PERIODE: INDIL 23. MAJ

Vi befinder os i en hip designers penthouselejlighed. Skitser, tøjmodeller og store fotografier præger rummet. Lounge musikken flyder fra skjulte højtalere.

Vi følger den affekterede designer Petra von Kant navigere i et liv frigjort fra mænd, som hun har opgivet få et varigt positivt forhold til. Der er ikke det der ikke er galt med dem.

Petra lever jet-set livet og ordner tilværelsens små praktiske gøremål som husførelse og færdiggørelsen af den næste kollektion ved hjælp af en anonym og servil personlig assistent. Petras materialistiske indstilling til livet og dominerende natur præger også hendes forhold til menneskene omkring hende. Selv under hendes tilbedende forelskelse i den unge modelspire Karina, som hun tager under sine vinger, mærker vi hendes ego. Vi er vidne til et drama om rammerne for kærligheden, dens sande karakter og dens pris. Kampen mellem generationernes forskellige værdisæt leveres i en knivskarp dialog mellem Petra og den unge Karina. En kamp som diskret observeres af den stoiske assistent.

Merete Voldstedlunds fremstilling af den tavst trofaste, udholdende assistent, der med let

ironisk distance opfylder alle Petras bevidste og ubevidste behov er bemærkelsesværdig. Den er et pragtseksempel på hvordan den mest anonyme karakter kan give os mængder af historie igennem sine små velplacerede revner i overfladen.

Under store dele af forestillingen venter man, at de, i dialogen, allestedsnærværende mænd snart dukker op på scenen. Men netop fraværet af mænd er forestillingens særtræk og en af dens styrker. De seks skuespillerinder "alene" åbner op for det særlige i kvinders indbyrdes rollefordeling og magtspil, hvilket giver oplevelsen en helt særlig karakter.

Alt i alt en udmærket forestilling, som, trods en klassisk kærlighedshistorie, fremstilles fra en forfriskende ny vinkel. Fassbinders drama er med en gennemført scenografi, på den intime scene, ført op til i dag og krydret med musik af bl.a. David Bowie og Portishead. Kan anbefales til dem, der ikke får knopper af socialrealisme, hysteri og selvfedme. Eller måske skulle man så netop alligevel gå ind og se netop denne fine lille forestilling...

Esben Rahr Gotfredsen

MUSIK

IT'S BLITZ!

KUNSTNER: YEAH YEAH YEAHS
SELSKAB: UNIVERSAL MUSIC

Trioen Yeah Yeah Yeahs har taget et par kvantespring siden ep-debuten i 2001. Men selvom lyd billedet har ændret sig, og de på *It's Blitz!* springer frem med, hvad der meget vel kan kaldes det nærmeste, de kommer på et egentligt festalbum, så er det ikke ugenkendeligt.

Der er generelt skruet ned for guitaren og det mere rockede til fordel for et mere synth-orienteret og dansabelt udtryk. Det er dog stadig umiskendeligt Yeah Yeah Yeahs, hvilket nok især skyldes bandets galionsfigur af en rockfurie, Karen O. Hendes stemme spænder fra det skrøbeligt sårbare på *Runaway*, over fuld udblæsning på *Dull Life*, der trækker tråde tilbage til deres ep *Is Is* fra 2007, til sensuel discohvisken på *Dragon Queen*. Karen Os vokal fremstår i det store hele mere afrundet og helstøbt end tidligere, uden at hun dog på nogen måde mister den vredladne snerren, hun plejer at kunne vrænge ud. Hun synger ganske enkelt bedre end nogensinde.

Ligesom vokalen, så er hele albummets lydbillede mere helstøbt og afrundet, til trods for, at albummet stikker i flere retninger, blandt andet singleudspillet *Zero*, der med sit synthbeat kan og bør sætte gang i hvert et dansegulv. Sammen med det efterfølgende nummer, *Heads Will Roll*, sparker det gang i albummet og sætter en høj standard for

KUNST

resten af numrene. Selvom de umiddelbart afviger en del fra Yeah Yeah Yeahs tidligere udgivelser, så fungerer de alligevel som en perfekt blanding af bandets nye mere elektroniske lyd, og den mere pågående attitude, der stadig skinner igennem musikalsk, vokalt og i teksterne.

På nummeret *Shame and Fortune* går de næsten back to basics og lader trommer og guitar fråde sig igennem et beskidt inferno af hidsende og stramt rytmisk støj, der stiger i intensitet hele vejen igennem. *Dragon Queen* er derimod en nærmest meditativ, discoesque perle, der efterfølges af den afdæmpede og smukke *Hysteric*.

Overordnet er den første del af albummet den mest pågående, hvor den anden del generelt er mere afdæmpet i sit udtryk. Ikke desto mindre formår Yeah Yeah Yeahs at skabe et helstøbt album, der holder et højt niveau hele vejen igennem, med *Skeleton* som det eneste nummer, der ikke holder samme høje standard. I det store hele er albummet som helhed mere udadvendt end forgængeren *Show Your Bones*, der også havde en mere aggressiv tone. *It's Blitz!* derimod favner udad med musikalsk glæde uden dog at miste Alvoren og indfanger lytteren i en dekadent snerrende sødme fra start til slut.

Vibe Kiil

GLIMT FRA STORBYEN

KUNSTNER: LARS ARRHENIUS
STED: AROS
PERIODE: INDTIL 24. MAJ

Anmeldelse: Lars Arrhenius *Glimt fra Storbyen* – AROS, indtil 24. maj

Den svenske kunstner Lars Arrhenius skræller med udstillingen *Glimt fra Storbyen* overfladen af hverdagens fastgroede rutiner og tankeløse trivialitet. Og som det så ofte gælder, gemmer der sig under overfladen svimlende, eksistentielle dybder, der kaster et foruroligende skær over det moderne menneskes livsvilkår.

Glimt fra Storbyen skriver sig ind i en klassisk og lang tradition, som kritiserer det moderne menneskes ensformige færden i storbyens fremmedgørende univers. Arrhenius' kritik er altså langt fra ny, og risikoen for at falde i fælden ved ukritisk at indskrive sig i en velkendt kritisk diskurs er derfor stor. Arrhenius falder dog ikke i fælden, men skaber derimod sit eget univers ved at reducere sine tegninger og installationer til et minimum, hvorved fortællingen står alene tilbage.

Og det er netop fortællingen med dens samtidige lune og lammende alvor, der er Arrhenius' styrke. Det kommer især til udtryk i animationsfilmen

The Street, som skildrer et mikrokosmos af en by, hvor boliger og kontorer formet som små kvadratiske kasser danner rammen for menneskets stereotype tilværelse. *The Street* er eksemplarisk for udstillingen, da værket indkapsler Arrhenius' hovedtema, hvor mennesket er dømt til at bevæge sig i et miljø blottet for dybde, og fraværet af visuelle detaljer fremhæver fortællingen og synes samtidig at understrege menneskets rolle som statist i en større fortælling.

Glimt fra Storbyen er en paradoksalt udstilling, hvor behagelig lune og ætsende alvor går hånd i hånd. Et paradoks, der også kommer til udtryk i udstillingens størrelse. For det er en fin og på overfladen hyggelig lille udstilling på blot seks værker. Lig værkernes overflade er rummet lyst og imødekommende, men giver man sig tid til at opleve værkerne, fortøner hyggen langsomt, men sikkert. For Arrhenius skærer helt ind til benet og viser med udstillingen, at han er en mesterlig fortæller, der med en enkel og sikker streg blotlægger hverdagens trivialitet og foruroligende forudsigelighed.

Jesper Hallstrøm Eriksen

TEGN I TIDEN

ORD OG FOTO | VIBE KIIL

Vi befinder os i, hvad nogle kalder en ny guldalder for tegneseriemediet; og hvis man ser sig omkring, er man tilbøjelig til at give dem ret. Ikke blot bliver der oversat en lind strøm af værker fra udlandet, også Hollywood er igen gået i krig med det til tider utaknemmelige job, og spytter den ene filmatisering efter den anden ud, med *Watchmen* som det seneste skud på stammen.

Også her i lille Danmark har der været fremskridt med flere nye danske tegneserieudgivelser, og der er efterhånden dukket flere tegneserieforgave op på det danske marked, der specialiserer sig i enten udgivelser af udenlandske tegneserie, som fx G.Floy Studio, der blandt andet står bag udgivelsen af Frank Millers *Sin City*, eller forlaget Fahrenheit, der er førende, når det kommer til udgivelser af danskproducerede tegneserier.

Det lyder som en solstrålehistorie, men bedre står det heller ikke til, for vilkårene for tegneseriemediet og tegneserieskabere her i landet er ifølge en flok tegneserieentusiaster ikke optimale, og det går udover udbuddet.

En aften i marts

Den 26. marts 2009 i kulturhuset Den Gule Villa på Frederiksberg i København blev Dansk Tegneserieråd stiftet, netop for at danne en interesseforening, der kan hjælpe tegneseriemediet frem i Danmark. Rådets primære arbejdsopgave er at prøve at skabe en større bevidsthed om tegneserien, og umiddelbart ser det ud til, at de har fået en flyvende start. Ikke bare var mødelokalet i den Gule Villa fyldt til den stiftende generalforsamling, men også flere af landets store dagblade dækkede begivenheden med mere end blot en lille notits, der nemt ville kunne overses.

Men selvom medierne i den forstand har givet Dansk Tegneserieråd stor opmærksomhed, så er det stadig problematisk, når det kommer til dækningen af selve tegneseriemediet. Ifølge Louise Olesen, der studerer moderne kultur og

kulturformidling på KU, er skribent ved serieland.dk og medlem af Dansk Tegneserieråd, så placerer medie billedet sig som oftest i én af to lejre. "Der er gerne en kommentar om, "at tegneserien jo normalt er et enfoldigt medie, udelukkende henvendt til børn", hvilket er en sandhed med modifikationer, som det bestemt ikke er nødvendigt at fastslå igen og igen. Eller også ender det med en hyldest til Moebius og Blake & Mortimer – hvilket også er fint nok, men det er bare ikke specielt fremadrettet".

Grunden til, at det forholder sig således, er, ifølge Louise Olesen, at der i Danmark efter alt at dømme enten ikke er nok, der er kvalificerede til at udtale sig om tegneserier eller, at medierne ganske enkelt ikke ved, hvem de skal henvende sig til.

Et pauvert udvalg

Et andet problematisk område, når det kommer til kendskabet til tegneserier, er, at størstedelen af boghandlerne har et ganske begrænset udvalg. Som oftest byder de på mere klassiske albums som fx *Tin Tin*, *Valhalla* og *Steen & Stoffer*, og derudover placeres de i forbindelse med børne- og ungdomsbøger, hvilket blot er med til at fastholde stereotypen, at det er et medie for børn og barnlige sjæle.

Flere boghandlere har dog efterhånden fået øjnene lidt op for markedet for "graphic novels", tegneserier for voksne, eller hvad de nu ellers kaldes. Men det er stadig ganske begrænset, så hvis man vil have adgang til et større udvalg, så må man selv opsøge det i diverse butikker, der har specialiseret sig inden for området. Butikker, som almindelige mennesker sandsynligvis ikke tilfældigvis smutter ind i for lige at kigge sig om.

For eksempel bliver Frankrig og USA fremhævet af Dansk Tegneserieråd som lande, hvor almindelige boghandlere har et langt bredere udvalg af aktuelle tegneserieudgivelser, og de ser gerne, at det samme bliver standarden i Danmark. På den måde kan tegneserien nå et bredere publikum og samtidig være med til at nære den danske tegneseriebranche, så den kan vokse sig endnu større og mere mangfoldig.

Manglende forskning

Også på universitetsniveau indtager tegneseriemediet rollen som underkendt. Der er ikke megen forskning på området, og de, der har forsket, fx Hans-Christian Christiansen fra KU, der har skrevet en ph.d. om tegneserier, underviser ikke i emnet.

Så selvom der findes en faglig viden i Danmark, så kommer den ikke ud til de studerende, og medfølgende besværliggør det, at der kan næres et forskningsmiljø på området.

Dermed er det dog ikke sagt, at tegneserier ikke har en plads inden for det akademiske. Flere undervisere er åbne for, at studerende gerne vil skrive opgaver, der er tegneserierelaterede, men eftersom de færreste har kendskab til teorien på området, så bliver den studerende overladt til sig selv i forsøget på at danne sig et overblik over den litteratur, der er.

Men som man kan se, så er tegneserien endnu

ikke inkluderet på samme niveau som andre medier, hvilket er en fejl ifølge Louise Olesen, der mener, at "tegneserien bør inddrages på især de kulturvidenskabelige uddannelser, hvor den på lige fod med litteraturen og filmen kan være med til at give en forståelse af en bestemt kultur på et bestemt tidspunkt. Og samtidig fortjener den også i højere grad at blive udsat for selvstændige, ontologiske undersøgelser, så vi kan nå til en bedre forståelse af, hvordan den fungerer som både kunstnerisk udtryk og som enestående medie."

Hurtigt fremkridt

Et af forbillederne for Dansk Tegneserieråd er Sverige, hvor tegneserien har langt bedre vilkår. Blandt andet har de Seriefråmjandet (grundlagt i 1968), der fungerer som en samlet organisation for tegneseriemediet. Derudover har de i Sverige også en uddannelse for tegneserieskabere, der igen er med til at højne niveauet og styrke mediet.

Netop spørgsmålet om en tegneserieskaberuddannelse i Danmark er et punkt, som Tegneserierådet vil arbejde for, og det ser allerede ud til, at den er i støbeskeen. Animationsskolen i Viborg har tidligere leget med ideen, men "det har ikke været muligt at identificere en klar dansk interessegruppe, endside en klar aftagergruppe, der kunne fungere som branchemæssig profil i arbejdet med at få en uddannelse godkendt" har skolens rektor Morten Thorning udtalt til serieland.dk. Han fremhæver endvidere, at med etableringen af Dansk Tegneserieråd, så er der nu netop en sådan interessegruppe, hvilket har været med til atter at puste liv i ideen om en uddannelse på området.

Der er tydeligvis en stigende interesse for tegneserier i dag - også blandt den bredere læserskare, og universitetsverdenen forholder sig også relativt åbent overfor mediet. Men det er stadig et medie, der lider under en generel forestilling om, at det primært er litteratur for børn og unge, der læser dem som ren underholdning eller for helt at fortabe sig i en anden verden af fx superhelte. Og det selvom det ikke kræver, at man løfter blikket ret højt for at se, at flere af de større udgivelser, der er udkommet, er komplekse værker med ambitioner udover det rent eskapistiske eller underholdende. Eksempelvis kan nævnes Alan Moore og Dave Gibbons *Watchmen*, som anmelderne Lev Grossman og Richard Lacayo fra Time inkluderede på listen over de 100 bedste romaner siden 1923.

Set i den optik, så er det måske blot et spørgsmål om tid, før universiteterne og medierne generelt følger trop og anerkender og vægter tegneserien på niveau med fx litteraturen. Ikke desto mindre er det stadig påkrævet, at der gøres en aktiv indsats for at udbrede kendskabet til bredden inden for tegneserier, og i den sammenhæng må man håbe for Dansk Tegneserieråd, at de opnår deres mål. Louise Olesen er i hvert fald fortrøstningsfuld. "Kodeordet er vel egentlig øget bevidsthed, og så skal de akademiske opgaver og forskningen nok følge trop, selvom det tager sin tid." ■

På billederne ses stiftelsen af Dansk Tegneserieråd, d. 26. marts 2009 i Den Gule Villa på Frederiksberg.

Tandlæge
Charlotte Martens Ljungmann

Katrinebjergvej 65
8200 Århus N
Tlf.: 8610 4944
mail@martens-ljungmann.dk
www.martens-ljungmann.dk

STUDENTERRABAT GIVES

Den 1. januar 2009 indgår Tandlæge Charlotte Martens Ljungmann og Tandlæge Hans Lück kliniksamarbejde på ovenstående adresse

psykologpraksis

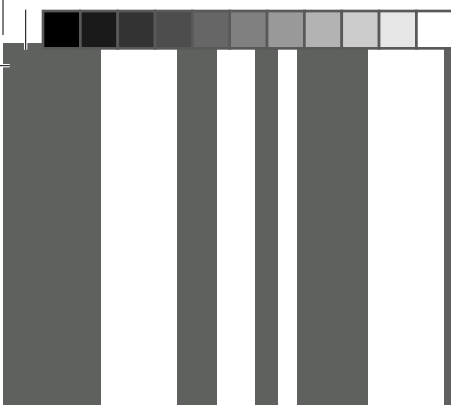
**Haugsted
+ Fromm**

**Psykologhjælp fra erfarne
psykologer til studieproblemer:**

- Eksamensangst
- Stress
- Selvværdsproblemer
- Tristhed
- Ensomhed

Studenterrabat ○

Skt. Pauls Kirkeplads 9, 1.th | 8000 Århus C | Tlf. 8615 1015
www.haugstedogfromm.com haugstedogfromm@mail.com

ORD OG FOTO | JEPPE KNUDSEN

Interview: Nils Malmros

HAN ER VERDENSKENDT I ÅRHUS, ALMINDELIG KENDT I RESTEN AF LANDET OG STEDKENDT PÅ FÆRØERNE. HAN HAR GÅET 45 SEMESTRE PÅ ÅRHUS UNIVERSITET, VUNDET 4 BODIL-PRISER, 3 ROBERT-PRISER OG HAR ARBEJDET SOM KIRURG. HAN TAGER LANG TID OM ALTING, MEN KAN DET HELE PÅ ÉN GANG. DELFINEN HAR MØDT NILS MALMROS OG TALT MED HAM OM AT JAGTE DRØMMEN, OM AT TRÆNGE IND UNDER HUDEN PÅ ÅRHUS, OG PÅ AT FORSTÅ SIG SELV GENNEM KUNST.

Drømmeren på AU

Du har selv læst på Aarhus Universitet i 23 år eller 45 semestre. Hvad er det bedste og det dårligste ved Aarhus Universitet?

Det bedste var, at det var muligt for mig at få de dispensationer jeg havde brug for. Og så er det jo fantastisk, som det ligger der som et samlet campus omkring universitetsparken. Dog ærgerligt, at man ikke allerede dengang, man anlagde universitetet, gav det et endnu større areal, så der var mere plads at anlægge de nye bygninger. Jeg kan ikke komme på noget, der er dårligt ved Aarhus Universitet.

Dine film er som regel selvbiografiske, og du har lavet en film om din folkeskoletid og nu også din gymnasietid. Kan vi forvente en film om din tid på universitetet også?

Nej, og netop når man har været 23 år om det, så skulle man synes, der var en lang historie... men nej. Jeg var jo ikke på universitetet. Jeg gik rundt ovre i Fynsgade og filmede Lars Ole 5.c. Og ellers sad jeg hjemme og læste et enkelt fag. Så gik der et år, og så gik jeg op til den næste lille deleksamen. Det er på den måde jeg har gået på universitetet. På et tidspunkt fik jeg af vide, at jeg skulle færdiggøre de sidste eksamener – de ville nemlig lukke den gamle studieordning. Det passede mig helt fint, og i den periode kom jeg på universitetet. Vi var 8 på holdet – resterne fra den gamle studieordning – og jeg tror kun 3 af os gennemførte. Vi var virkelig forkælede.

Har du været involveret i andre organisationer eller events på universitetet?

Jeg var ganske kort med i Umbilicus, men der var en jargon, jeg ikke brød mig om. Sådan noget med fester, hvor der var alkohol i drop og sådan noget. Det synes jeg ærligt talt var en smule stupidt. Så det trak jeg mig hurtigt ud af igen.

Du lavede din første film, mens du gik på universitetet. Hvordan var det at arbejde med et så stort projekt ved siden af dine studier?

Jeg gjorde tingene skiftevis. Jeg startede på universitetet i 1965, og min første film havde premiere i 1968. Og så lavede jeg Lars Ole 5.c, som havde premiere i 1973. Derefter færdiggjorde jeg første del af studiet.

Din første film "En Mærkelig Kærlighed" fik premiere i 1968. Hvordan formåede du at få den finansieret og lavet?

Det gjorde jeg ved, at jeg som stud.med. kunne tage nattevagter på hospitalet. Det gjorde jeg i 1½ år, især på neurokirurgisk, hvor jeg indimellem kunne tage 16-timers vagter. Kameraet lånte jeg af min far. Det var neurokirurgisk afdelings kamera, og så byggede jeg en blimp (en lydtæt kasse til kameraet) for at begrænse kameraet larm under optagelse.

Har du nogle råd til nutidens universitetsstuderende, der går og drømmer om at springe ud som instruktør

eller en anden form for kunstner?

Det, der jo er så meget meget nemmere i dag, er, at man kan optage i tv-kvalitet med ganske billige kameraer, og derpå kan du redigere det hele digitalt på computer. Hele den der møjsommelige, omstændelige tunge vej med råfilm, fremkaldelse og film, der bliver ridset, kan man undgå. Hele denne proces gjorde det utrolig svært at få noget til at ligne en rigtig film. Det var svært at komme af med amatør-islættet. Med digitale kameraer kan du tage fat i nogle venner, kontakte nogle skuespillere, der gerne vil prøves af, komme med en idé og så bare køre det af. I realiteten kan du lave et mesterværk, der kan ryge lige i fjernsynet, hvis du har en god idé. I mit tilfælde var det nok alligevel heldigt at arbejdet var så tungt dengang. Det gjorde, at jeg blev uden konkurrence, fordi jeg var den eneste, der lavede film på den måde. Havde jeg stået med et videokamera i hånden, er jeg ikke sikker på, jeg var sluppet igennem.

Kort og godt: find nogen, der vil være med til at køre det af. Men først og fremmest: find på en idé!

Hvorfor valgte du at læse medicin, når det var film du endte med at lave?

Jeg startede først med at ville være arkitekt, fordi jeg var meget optaget af møbler. Jeg havde en drøm om at blive møbelarkitekt. Så var jeg til optagelsesprøve i København, men allerede mens jeg var der, tabte jeg lysten, bl.a. fordi jeg ikke var dygtig nok til at tegne. Der var 300, der søgte, og de optog 20, og de havde alle sammen søgt tre, fire eller fem gange. Så det var ikke så mærkeligt, at jeg ikke kom ind. Og hvad skulle jeg så lave? Alle mine kammerater læste medicin – de fleste af dem. Og så var der et voldsomt pres fra min far, som ville have, at jeg skulle læse medicin. Så det startede jeg altså på, og havde samtidig en drøm om at lave film, men den var fuldstændig urealistisk. Det var før filmskolen og filmvidenskab fandtes. Jeg gik dog alligevel og drømte om, at jeg kunne lave en film selv. Ser jeg tilbage på det i dag, så var jeg jo en fantast – en urealistisk fantast. At jeg kunne tro på, at det kunne blive til noget. Den første film blev også et utroligt makværk. Men jeg begyndte altså langsomt at skaffe penge til min første film. Og min far, som altså hadede min drøm, kom alligevel og sagde, at han havde et kamera. Min fars plan havde været at lade mig brænde drømmen ud, så jeg kunne komme rigtigt i gang med medicinstudiet. Film-drømmen gik hen og vandt, men min far oplevede alligevel, at jeg både vandt en Bodil og klarede den første discusprolaps-operation. Så jeg tror, vi begge føler, vi fik, hvad vi ville have.

Hjemstavnskærlighed

Dine film foregår næsten alle sammen i Århus eller omegn, og måden, du bruger de forskellige locations på, vidner om en kærlighed til byen. Hvad er det du elsker ved Århus?

Når nu jeg kender Århus, så kender jeg også alle de vinkler, hvorfra byen har sine kvaliteter.

OM NILS MALMROS

født.d.5.oktober 1944

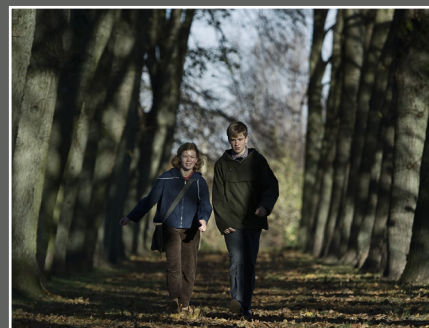
Nils Malmros er søn af Richard Malmros, som var professor i neurokirurgi ved Århus Universitet. Han voksede op i Århus og begyndte i 1965 på medicinstudiet på Aarhus Universitet. I 1968 udkom hans første film *En Mærkelig Kærlighed*, som han selv havde produceret og finansieret.

I 23 år læste Nils på medicinstudiet, inden han på 45.semester færdiggjorde det. Nils har lavet en lang række film, som næsten alle handler om hans eget liv. Der er altså en stor grad af selvbiografi i filmene. Filmene portrætterer som regel også livet i og omkring Århus, og det er måske også grunden til, at han er verdenskendt i Århus, og kendt udenfor Århus.

Malmros har senest skrevet og instrueret filmen *Kærestesorger*, der fik premiere 13. marts i år.

Filmografi

1968 - En mærkelig kærlighed
1973 - Lars-Ole, 5.c.
1977 - Dreng
1981 - Kundskabens træ
1983 - Skønheden og udyret
1989 - Århus by Night
1992 - Kærlighedens smerte
1997 - Barbara
2002 - At kende sandheden
2009 - Kærestesorger

Screenshots fra Malmros' nyeste film "Kærestesorger".

Hvis jeg skal bruge noget helt bestemt, så ved jeg godt, hvor jeg skal finde det henne. Århus er så tilstrækkelig stor, at den har det hele. Min medforfatter på Kærestesorger, John Mogensen, siger meget præcist om byen: "I Århus får man mest for pengene". Og det betyder, at du sandelig godt kan finde større kulturudbud, arkitektur osv. i København, men omkostningerne er også så meget desto større - trafikken alene. I Århus har du det hele indenfor et lille område - jeg er ude i skoven eller i teatret på 5 min.

Hvorfor beskæftiger du dig næsten udelukkende med Århus i dine film? Får du aldrig lyst til at lave film, der foregår andre steder?

Det kunne jeg godt. Men da det hele indtil videre har taget udgangspunkt i mit eget liv, så har der ikke rigtigt været nogen motivation for, hvorfor jeg pludselig skulle filme f.eks. i Spanien. Der er ikke nogen historie - det ville være et fremmedelement, hvis jeg filmede andre steder. Jeg havde sågar i 'Kundskabens Træ' en plan om, at hovedpersonerne på et tidspunkt i filmen skulle på en sommerferie i Norge, men jeg syntes, det blev fremmed. Og det på trods af, at jeg gik i fjelde i Norge mellem tredje og fjerde mellemsskole. Barbara foregår jo også på Færøerne.

Hvordan er du interesseret i at skildre Århus?
Jeg er interesseret i at skildre Århus som en mental tilstand. Århus set igennem et temperament.

Fiktionen og erindringen

I de fleste bøger om dig står der, at dine film handler

om dit eget liv - især din opvækst. Hvor tæt på din egen historie går du i dine film?

Problematiske tæt. Så tæt, at man anklager mig for at være en rigtig dårlig forfatter eller digter, fordi jeg ikke selv kan finde på nogen historie.

Hvilken rolle får det udeladte i din egen virkelighed?

Det får den rolle, at det kan ligge som en sten i skoen og gør, at du på et eller andet tidspunkt føler, at du bør tage de erindringer op igen. Kærestesorger har jeg lavet før. Det var midterafsnittet i 'Drenge'. Men i den nye version er det meget mere udførligt fortalt. Jeg tager ganske anderledes fat i det.

Hvordan forholder du dig til dig selv, når du skriver om dig? Hvilke tanker gør du, når du transformerer dine oplevelser og din selvopfattelse til en hovedperson eller biperson i film?

Jeg har den her mærkelige balance. Jeg vil godt være selvkritisk, men føler altså også, der er grænser for, hvor selvkritisk jeg skal være. Det vil også være pinagtigt for tilskueren, hvis jeg sidder og udleverer mig selv og siger, jeg er et lille egoistisk narrehoved. Det vil ikke være forløsende. Det er med til at finde balancen.

Hvad føler du, når du ser dit adapterede "jeg" på lærredet?

Det er meget sjovt, for selvfølgelig er jeg selv tilbøjelig til at lave sådan lidt pæne renskede drenge á la Lars Junggren, Niels Ole og Thomas Ernst, som jo er en ekstremt køn person. Men det er ikke, fordi jeg bevidst søger sådan en Ota

Solgryn fremstilling af mig selv.

Jeg har en dyb tilfredsstillelse ved at have lavet 'Kærestesorger' f.eks., og se mig selv. Det er en form for narcissisme. Men samtidig havde jeg også en dyb tilfredshed ved at lave 'At Kende Sandheden', hvor jeg viser, at jeg kan andet end at lave følsomme historier om unge mennesker.

Påvirker filmene om din egen fortid erindringen om din egen fortid? Bliver det nogen gange svært at skelne?

Ja, det er et stort problem. Indimellem, når jeg sidder og diskuterer om min opvækst, så pludselig opdager jeg, at det er filmen, jeg sidder og refererer til. Det sker. Jeg har svært ved indimellem at skille de to ting ad.

Jeg er god til at huske, men der er jo et gammelt udtryk, der siger "du må ikke gøre dig billeder". Det er netop, fordi billeder fortrænger virkeligheden. Jeg mister noget hver gang, jeg laver en film.

Hvad siger dine søskende til, at du skildrer din og deres forældre? Hvordan forholder de sig til den "fiktion med sande medspillere", som du laver?

Det har de det ikke altid godt med. Som f.eks. når ting fra vores gamle hjem dukker op i dekorationen i filmene. Og det er også en grænse for, hvad jeg skal fortælle af intimitet. Det var dem meget magtpåliggende, at mine forældres kærlighedshistorie i 'At Kende Sandheden' blev skildret blufærdigt. Der er samtidig grænser for hvor meget, jeg må lade mig tyrannisere af det. De må også finde sig i, at når de har en bror, der laver film, så bliver de portrætteret. Rikke og Lotte og historien om den lille dukke i 'At Kende Sandheden' er f.eks. en autentisk historie. Røntgenbilledet af dukken er det rigtige fra 1948.

Personlige film

Dine film er personlige og handler om din egen fortid. Hvad er dit forhold til sandheden om den fortid?

Jeg er sandfærdig, og jeg mener, at jeg kan kende forskellen på det, jeg fortæller og det, der vitterligt skete. Men jeg må indrømme, at her på det sidste har jeg pludseligt tænkt, om det nu også er rigtigt, det jeg husker. Eller rettere om udlægningen er rigtig.

Hvis du skulle beskrive dine egne film og det, der skiller dem ud fra andre, hvilke ord ville du så sætte på dem?

Følelsesfulde, let ironiske, humoristiske og en lille snert af det sataniske.

Hvilken af dine egne film synes du er den bedste?

Spørg en mor om hvilken af hendes børn, hun bedst kan lide. Hvis jeg skal vælge en film og skal se den og snakke med publikum om den bagefter, så er det Århus By Night. ■

Good guy og bad guy i "Kærestesorger".

Det sker i Aarhus Universitets-Sport

Besøg os på - www.aus.dk

Studenternes Hus Ndr. Ringgade 3 8000 Århus C Bygn. 1420 tele. 8942 2200

Mesterskaber og medlemsfremgang i Århus Ultimate

Det går rigtigt godt for Århus Ultimate for tiden. Herrernes førstehold vandt DM-finalen 15-12 over 'Ragnarok' fra Farum mens kvinderne vandt året Fair Play pris, da foreningen var værter for årets DM-stævne den 7-8 marts. Derudover kan foreningen prale af, at have rekord mange deltagere da sæsonens første træninger blev afviklet i starten af april. Alt i alt kan Århus Ultimate være godt tilfredse med resultaterne for sæsonen 08/09. Kunne du have lyst til at stifte bekendtskab med sporten kan du læse mere om foreningen på www.aarhusultimate.dk. Det er en meget social forening, som er stærkt forankret idet århusianske studentermiljø.

Stadig ledige pladser i AUS' motionscenter

Da der endnu er ledige pladser i motionscenteret har du stadig mulighed for at få et billigt motionsmedlemskab. Priser for et fuldtidsmedlemskab frem til og med 1. september 2009 er nu sølle 400 kr.

Nye samarbejdsklubber

Aarhus Universitets-Sport er glade for at kunne byde velkommen til kampsportsforeningen Kenikan som ny samarbejdsforening. Kenikan tilbyder traditionel selvforsvar, der bygger på gamle japanske stilarter, som er meget sjældne i Europa. Derfor er det en helt enestående træningsmulighed studerende i Århus her får adgang til. Faktisk er det kun i London, Moskva og et enkelt

sted i Tyskland, at der er mulighed for at træne disse stilarter i Europa. Dette betyder bl.a. at foreningen indimellem deltager i træningsseminarer i udlandet. F.eks. deltager nogle af foreningens medlemmer i et træningsseminar i England til maj, hvor mesterlæren, Kohno Akikazu, underviser i stilarterne Shingan Ryv og Daiwa Ryv, som er hhv. en gammel stilart udøvet af samuraiene, når de var i krig og en moderniseret stilart, som dog fortsat bygger på de traditionelle principper. Stilarterne ligger stor vægt på det æstetiske og på selvdisciplin i udøvelsen. Nogle vil beskrive sporten som meditation i bevægelse, hvilket formanden for foreningen dog ikke er entydigt begejstret for, da den slags lidt poppede udtryk ikke går i spænd med foreningen lidt nørdede selvforståelse, som naturligt opstår, når man er meget passioneret omkring sin sport. Du kan læse mere om foreningen på www.kenikan.dk eller blive medlem for 150 kr. pr. måned, hvilket giver mulighed for at træne op til 8 timer om ugen.

Nyt motionscenter

Efter flere års arbejde ser det nu endeligt ud til, at vi Aarhus Universitets-Sport får nye lokaler til vores motionscenter. Alt hvad vi mangler er det endelige stempel fra Prorektoren, hvorefter vi kan sætte håndværkere i gang med at renovere lokalerne. De nye lokaler ligger på Trøjborg på Otto Rudsgade og skulle ifølge planen være klar til brug, så vi kan tage imod de nye studerende til september. Når lokaler står klar har vi 285 m² at boltre os på, hvilket er betydeligt mere end, hvad vi har til rådighed på Finlandsgade, hvor centeret pt. er placeret. Lokalerne ligger ved siden af den nye kantine på Trøjborg og vi har mulighed for at tilbyde sauna i efter end træning. Ang. sauna er der ikke truffet endeligt afgørelse om, hvorvidt det bliver aktuelt eller om det bliver for dyrt og besværligt.

Jyske Mesterskaber i bordfodbold

Århus Bordfodboldforening er den 1.-3. maj vært for de Jyske Mesterskaber. Der vil her være mulighed for at se en masse rigtigt dygtige bordfodboldspillere i dyst om den fornemme titel. Det forventes at ca. 100 spillere deltager i turneringen. Turneringen afvikles på Hjortholmsvej 2 på havnen i Århus. Du kan læse mere om turneringen på www.aarhusbordfodbold.dk

Vidste du at...

Aarhus Universitets-sport med sine godt 5.500 medlemmer er en af Danmarks største idrætsforeninger og at AUS hvert år støtter studenteridrætten i Århus med over en halv million kr.

Danmarks Største Fredagsbar inviterer til fest

Så er det atter blevet forår, og det betyder eksamenslæsning og fulde læsesale. Men forår på Aarhus Universitet betyder andet end travlhed og svedige håndflader. Fredag d. 22 maj indtager Danmarks Største Fredagsbar endnu engang Universitetsparken til et brag af en fest.

Fredag d. 22. Maj bliver der igen liv og glade dage i den smukke universitetspark, når Studenterrådet i samarbejde med Studenterlauget igen inviterer alle studerende ved Aarhus Universitet til fredagsbar. Som ved tidligere fredagsbarer, som afholdes hvert år i maj og september, er der lagt op til en kæmpe fest i selskab med andre studerende fra hele Aarhus Universitet, inden eksamensperioden for alvor sætter ind. Programmet er spækket med sjove events, kolde fadøl og fed musik leveret af nogle af Danmarks bedste partybands.

Fest for alle studerende

Fredagsbaren slår dørene op kl. 15 med DJ's og sjove temabarer. Når mørket falder på går The Wong Boys på scenen og fyrer den af. Senere på aftenen spiller Outlandish, og Spleen United slutter festlighederne af ved midnat.

Formålet med Danmarks Største Fredagsbar er at skabe et socialt arrangement for alle studerende på Aarhus Universitet og Handelshøjskolen og give dem en mulighed for at feste sammen.

Billetsalg

Billetter kan købes i diverse kantiner rundt på universitetet og Handelshøjskolen frem til 22. Maj. Billetter kan også købes ved indgangen, men det er en god idé ikke at ankomme for sent på dagen, hvis man vil være sikker på at komme ind. Du kan læse mere om arrangementet og se dagens program på www.storfredag.dk.

Billederne er fra tidligere års udgaver af Danmarks Største Fredagsbar

Bliv frivillig!

Danmarks Største Fredagsbar er et stort arrangement, som er afhængig af frivillige hænder for at kunne gennemføres. Så har du lyst til at give en hånd med og få en sjov dag sammen med andre frivillige studerende, så kan du melde dig under fanerne og blive en del af holdet bag arrangementet. Som frivillig har du mulighed for at vælge mellem forskellige arbejdsopgaver. Du kan for eksempel blive bartender i én af de festlige barer. Ønsker du i stedet at kunne feste med dine medstuderende hele dagen, har du i stedet mulighed for at hjælpe med at opstille scener og barer før det hele går løs eller hjælpe ned oprydning og nedbrydning.

Frivillige hjælpere får gratis indgang, fire ølbilletter, en madbillet og invitation til en hjælperfest til efteråret.

På www.storfredag.dk kan du melde dig som frivillig hjælper.

Studenterrådets retshjælp

Studenterrådets retshjælp tilbyder gratis, anonym rådgivning til alle studerende. Så hvis du har store som små juridiske problemer, vejleder Retshjælpen dig, så vidt det er muligt. Retshjælpen består af jurastuderende, som har erfaring inden for juridiske områder som for eksempel lejeret, familieret, forbrugerret og erstatningsret. Hvis de ikke selv kan svare på dine spørgsmål, arbejder de gerne for sagen og sørger for at sende den videre. Så tøv ikke med at henvende dig til Retshjælpen, hvis du har spørgsmål eller brug for hjælp i en konkret situation.

Træffetider:

Tirsdage:

kl. 12-14: Telefonvagt

kl. 16:15-18:15: Mødevagt

Onsdage:

Kl. 10:15-12:15: Telefonvagt

Kl. 16-18: Mødevagt

Torsdage:

kl. 14.15-16.15: Telefonvagt

Retshjælpen holder til i Studenternes Hus, Nordre Ringgade 3, 8000 Århus C.

Tlf.: 89 42 54 60

E-mail: retshjaelpen@sr.au.dk

Vinder af Studenterrådets fotokonkurrence

Studenterrådet har nu fundet vinderen af konkurrencen om de bedste fotos til Studenterhåndbogen 2009.

Vinderen blev Sofie Amalie Klougart, hvis smukke og stilistiske billeder af studielivet på Aarhus Universitet har vundet hende en billet til Roskilde Festival 2009. Studenterrådet siger tillykke til Sofie og takker for de andre indkomne forslag.

Studenterrådet tilbyder personlige eksamenssamtaler

Hvis du føler dig nervøs over de eksaminer, der venter forude, så få en personlig samtale, hvor du i samarbejde med en erfaren vejleder kan få vendt tankerne angående dine eksaminer og lære at håndtere din nervøsitet.

I løbet af samtalen arbejder vi med at styrke selvværdsfølelsen og tænke positivt, at møde angsten og tale om den og lære teknikker til kontrol af angsten. Derudover arbejder vi med at effektivere planlægning og adfærd i forbindelse med eksamen.

Samtalerne er af en halv times varighed og koster 50 kr.
Der er stadig ledige tider **mandag d. 11. maj**

Du tilmelder dig kurset ved at kontakte Studenterrådets sekretariat telefonisk, personligt eller pr. mail. Du skal oplyse navn, adresse, cpr. nr, telefonnummer og studie, så sender vi dig oplysninger om indbetalingen for kurset, der skal ske via netbank. Tilmelding er bindende.

Studenterrådet mener... om Finansloven: Kvalitet koster

Af Svend Dyrholm, Formand for Studenterrådet

Studenterrådet og den samlede Elev- og studenterbevægelse i Danmark har igangsat en kampagne, som skal sætte fokus på kvalitet i uddannelse på alle niveauer.

Det danske uddannelsessystem står i en svær økonomisk situation. Det skyldes, at området ikke prioriteres højt nok, når kroner skal fordeles i Finansloven, og derudover er der større fokus på hurtig færdiggørelse af uddannelserne end kvalitet i indholdet.

Uddannelse er Danmarks råstof – en veluddannet befolkning er ganske enkelt afgørende for, at Danmark kan klare sig i den globale økonomi, og at den offentlige sektor kan udvikles og styrkes. Taxameterordningen og det høje frafald betyder, at det praktisk talt er umuligt at indfri de flotte og ambitiøse mål om et uddannelsessystem i verdensklasse.

For at disse mål kan opnås, skal kvaliteten tilbage i uddannelsessystemet, og det er sigtet for den nystartede kampagne. I slutningen af maj kommer alle uddannelsesorganisationer i Danmark hver med tre krav til forbedringer af uddannelse, som derefter samles i tre fælles krav i en uddannelsesfinanslov. Herefter gennemregnes disse krav af Arbejdernes Erhvervsråd og præciseres for politikerne på en konference, som den samlede Elev- og studenterbevægelse holder i slutningen af maj måned.

Studenterrådet har følgende tre krav til Finansloven:

Afskaf færdiggørelsesbonus:

En ny færdiggørelsesbonus, som træder i kraft ved næste semesters start, giver universiteterne penge pr. studerende, som gennemfører uddannelsen på normeret tid – dvs. 4 år på bacheloruddannelsen og 2 år på kandidatgraden. Det betyder, at de studerende, som starter på universitetet efter sommerferien vil møde en institution, som kun har interesse i at få dem hurtigst muligt

gennem studiet. Allerede nu indføres en række initiativer, som skal hjælpe og vejlede de studerende gennem studietiden, men disse velmenende initiativer ledsages mange steder af skærpede aktivitetskrav og indskrænker mulighederne for at tage orlov.

Studenterrådet frygter, at denne færdiggørelsesbonus vil slække på kvaliteten for derimod at prioritere at få flere i gennem på normeret tid. Det er problematisk, at der ikke gives plads til uforudsete begivenheder, der kan forlænge studietiden. Studenterrådet mener derfor, at færdiggørelsesordningen bør afskaffes.

Højere taxametre til universitetsuddannelser:

Taxametermodellen er en outputbaseret fordelingsnøgle. I den nuværende taxametermodel tildeles tilskuddet efter antal studerende, som består en eksamen. Disse midler skulle i teorien være nok til at dække de omkostninger, der er forbundet med at producere en bestået eksamen. Problemet med denne model er bare, at taxametrene ikke kan dække de faktiske omkostninger, der er ved at uddanne studerende. Det betyder, at pengene skal tages fra de basismidler, som universiteterne skal bruge på at udvikle og forbedre undervisningen. Det sætter universiteternes økonomi og handelfrihed under pres. Studenterrådet mener derfor, at taxametrene bør forhøjes med 25 % for alle universitetsuddannelser, så de kan dække de udgifter, der er tiltænkt.

Flere basismidler:

Universiteterne har kæmpet indædt for at bevare den størst mulige andel af deres midler som basismidler. Basismidlerne er nemlig selve forudsætningen for, at universiteterne kan udvikle undervisning og forskningsmiljø i

verdensklasse.

Mange af de midler, som universiteterne får tildelt er forskningsmidler. Disse midler er vigtige, men det nytter ikke noget at afsætte mange penge til forskning, hvis man ikke samtidig giver universiteterne en økonomisk ballast til at udvikle undervisning og forskningsmiljøer.

Midlerne til universiteterne fordeles efter en model, hvor danske universiteter og forskningsmiljøer kastes ud i en konkurrence med hinanden i stedet for at samarbejde. Det er en grundlæggende misforståelse, da selve hensigten med de skattefinansierede midler er at etablere danske undervisnings- og forskningsmiljøer, der kan løfte den danske befolknings uddannelses- og vidensniveau. Studenterrådet ønsker derfor, at 70 % af universitetets forskningsmidler i stedet skal omdannes til basismidler.

Studenterrådet vil fremover arbejde videre for at sikre kvalitet i uddannelse. Kvalitet skal ikke være et ord vi bruger i skåltaler, men et fælles mål vi sammen arbejder hen imod. Og det kommer til at koste penge.

Hvem er Studenterrådet?

Studenterrådet er din organisation på Aarhus Universitet. Det er en organisation af og for studerende. Her kan du være med til at sikre de studerendes rettigheder og forbedre de studerendes vilkår på Aarhus Universitet og på landsplan. Studenterrådet er de studerendes talerør på universitetet. Du kan gennem fagrådet på dit studie, som er en del af Studenterrådet, få indflydelse på uddannelsens indhold, studiemiljøet og meget andet, der har relevans for dit studie. Studenterrådet har desuden en række faglige og sociale tilbud. Vi afholder bl.a. kurser, laver studiemesse og en håndbog for nye studerende. På den sociale front kan vi tilbyde sportsoplevelser og er medarrangør af Danmarks Største Fredagsbar.

S t u d e n t e r r å d e t

ved Aarhus Universitet

Ndr. Ringgade 3 | 8000 Århus C

Sekretariatet har åbent man-tors kl. 9-14.30 | fredag kl. 9-13

Telefon 8942 5464 | Fax 8942 5474 | e-mail: sr@sr.au.dk | www.sr.au.dk

BYENS ØL FRA BYENS BRYGGERI

BYEN & BRYGGERIET

STAY LOYAL